

UNIVERSITATEA „DUNĂREA DE JOS” DIN GALAȚI
FACULTATEA DE MEDICINĂ ȘI FARMACIE
SOCIETATEA STUDENȚILOR MEDICINIȘTI GALAȚI

SESIUNEA DE COMUNICĂRI ȘTIINȚIFICE STUDENȚEȘTI



SCSS MED UGAL

Sesiunea de Comunicări Științifice Studențești

Volum de rezumate

**Galați
23.05.2020**



REDACTOR ȘEF:

Prof. dr. Aurel NECHITA

REDACTORI ȘEFI ADJUNCȚI:

Prof. Dr. Habil. Mădălina Nicoleta MATEI

Prof. dr. Michaela DOBRE

Recenzenți:

Prof. Dr. Habil. Alin Laurențiu Tatu

Conf. Dr. Camelia Diaconu

**COMITETUL DE ORGANIZARE
AL SESIUNII DE COMUNICĂRI
ȘTIINȚIFICE STUDENȚEȘTI**

Prof. dr. Aurel NECHITA

Prof. dr. habil. Mădălina Nicoleta MATEI

Prof. dr. habil. Dana TUTUNARU

Prof. dr. habil. Kamel EARAR

Prof. dr. Michaela DOBRE

Conf. dr. Ciprian Adrian DINU

Conf. dr. Iulia CHISCOP

Student Răzvan-Mihail IACOB

Student Andrei Alexandra Maria

Student Chiriță Cristina Nicoleta

**COMITETUL ȘTIINȚIFIC
AL SESIUNII DE COMUNICĂRI
ȘTIINȚIFICE STUDENȚEȘTI**

Prof. dr. Aurel NECHITA – președinte

Membri

Prof. dr. habil. Mădălina Nicoleta MATEI

Prof. dr. habil. Dana TUTUNARU

Prof. dr. habil. Kamel EARAR

Prof. dr. Michaela DOBRE

Conf. dr. Ciprian Adrian DINU

Conf. dr. Iulia CHISCOP

Prof. dr. Carina Doina VOINESCU

Prof. dr. habil. Alina Mihaela CĂLIN

Prof. dr. Elizabet Mălina BERCIU COMAN

Prof. Alexandru CHIRIAC

Conf. dr. Gabriela GURĂU

Conf. dr. Alina PLEȘEA CONDRATOVICI

Conf. dr. Lăcrămioara Liliana PAVEL

CUPRINS

SECȚIUNEA I: MEDICINĂ CLINICĂ13**INFORMAȚII CLINICE DE ACTUALITATE ȘI PROTOCOALE DE
TRATAMENT ÎN INFECȚIA CU VIRUSUL SARS-CoV-214**AUTORI: BUCHIDĂU ANDREEA-GEORGIANA, BUDUR STELA, BULBOACĂ LILIANA
MĂDĂLINA.....14

COORDONATOR ȘTIINȚIFIC: ASIST. DRD. DENISA BATÎR MARIN14

**HEMORAGIA DIGESTIVĂ SUPERIOARĂ LA VÂRSTNICI -
PARTICULARITĂȚI CLINICO-EVOLUTIVE15**

AUTOR: BUTE ADRIAN15

COORDONATOR ȘTIINȚIFIC: CONF. DR. BĂLAN GABRIELA15

ABORDAREA TERAPEUTICĂ TRIMODALĂ ÎN HEPATOCARCINOM ..16

AUTORI: CĂȘERU ANDRA, DRUJESCU GEORGIANA ALINA16

COORDONATOR ȘTIINȚIFIC: CONF. DR. REBEGEA LAURA-FLORENTINA16

**IMPORTANȚA ECO-DOPPLERULUI ÎN DIAGNOSTICUL ȘI
TRATAMENTUL HTP.....17**

AUTOR: COMANICI MARIA17

COORDONATOR ȘTIINȚIFIC: PROF. DR. ELIA MONICA GEORGESCU17

SCLEROZA TUBEROASĂ.....18

AUTOR: COMANICI MARIA18

COORDONATORI ȘTIINȚIFICI: CONF. DR. MIHAELA LUNGU, ȘL. DR. VIOLETA
ȘAPIRA18**NEOPLAZII METACRONE MULTIPLE. STUDIU DE CAZ.....19**

AUTOR: CULCEA FELICIA CRISTIANA19

COORDONATOR ȘTIINȚIFIC: ȘL DR. CRĂESCU MIHAELA19

GANGRENA GAZOASĂ – STUDIU DE CAZ20

AUTOR: FIERARU SORIN20

COORDONATOR ȘTIINȚIFIC: ASIST. DR. NEAGU MARIUS20

**URMĂRIREA ÎN DINAMICĂ A PACIENTULUI ONCOLOGIC CU TUMORI
RARE.....21**

AUTOR: FILIȘANU DIANA	21
COORDONATOR ȘTIINȚIFIC: ȘL. DR. MIHAELA CRĂESCU	21
ATITUDINE TERAPEUTICĂ ÎNTR-UN CAZ DE NEOPLASM DE CORP UTERIN	22
AUTOR: HRISTACHE ALINA, BALMUȘ IOANA	22
COORDONATOR ȘTIINȚIFIC: CONF. DR. REBEGEA LAURA	22
FRECVENȚA METASTAZELOR CUTANATE ȘI A RECIDIVELOR LOCALE ÎN MELANOMUL MALIGN	23
AUTOR: IONESCU ALIN ANDREI	23
COORDONATOR ȘTIINȚIFIC: ȘL. DR. STĂNESCU CRISTINA.....	23
PARTICULARITĂȚI ÎN EVOLUȚIA CONDILOAMELOR GENITALE.....	24
AUTOR: IONESCU ALIN ANDREI	24
COORDONATOR ȘTIINȚIFIC: ȘL. DR. STĂNESCU CRISTINA.....	24
ASPECTE CLINICE ȘI PARACLINICE ÎN BOALA HEPATICĂ ALCOOLICĂ	25
AUTOR: MANGÎR SIMONA-IOANA.....	25
COORDONATOR ȘTIINȚIFIC: CONF. DR. GABRIELA BALAN	25
MCC CIANOGENE – INCIDENȚĂ, IMPORTANȚA DIAGNOSTICULUI PRECOCE ȘI A TRATAMENTULUI CHIRURGICAL.....	26
AUTOR: OLARU RAMONA-LĂCRĂMIOARA	26
COORDONATOR ȘTIINȚIFIC: PROF. DR. AUREL NECHITA.....	26
ANALIZA ETIOLOGICĂ ÎN PANCREATITA ACUTĂ.....	27
AUTOR: PASĂRE OANA EVELINA	27
COORDONATOR ȘTIINȚIFIC: PROF. DR. DOREL FIRESCU	27
FIZIOPATOGENIA METABOLISMULUI GLUCIDIC	28
AUTOR: PETCU LAURA CRISTINA.....	28
COORDONATOR ȘTIINȚIFIC: ȘL. DR. CRĂESCU MIHAELA	28
DIVERTICULITA SIGMOIDIANĂ PERFORATĂ.....	29
AUTOR: PIRON IOAN ADRIAN	29
COORDONATOR ȘTIINȚIFIC: CONF. DR. VOICU DRAGOȘ	29
DE LA BULLYING LA SCHIZOFRENIE	30
AUTOR: RANTIA ANDREEA	30
COORDONATOR ȘTIINȚIFIC: ȘL. DR. LAVINIA ALEXANDRA MOROIANU	30

ASCITA ÎN CIROZA HEPATICĂ – ASPECTE ETIOPATOGENICE, CLINICE ȘI TERAPEUTICE.....	31
AUTOR: SCUTARU ALEXANDRA-ANDREEA	31
COORDONATOR ȘTIINȚIFIC: CONF. DR. BĂLAN GABRIELA	31
TROMBOLIZA FACE DIFERENȚA.....	32
AUTOR: MIHAELA MĂDĂLINA ȘERBAN	32
COORDONATOR ȘTIINȚIFIC: ȘL. DR. ȘAPIRA VIOLETA, CONF. DR. LUNGU MIHAELA	32
COMPLICAȚII INFECȚIOASE ALE BY-PASS-ULUI CAROTIDO-SUBCLAVICULAR LA UN PACIENT CU BOALĂ NEOPLAZICĂ ȘI IMUNODEFICIENȚĂ	33
AUTORI: STĂNCULEA FLORIS CRISTIAN, BOINGEANU OTNIEL, LOVIN AURELIAN-DANIEL.....	33
COORDONATORI ȘTIINȚIFICI: CONF. DR. LUNGU MIHAELA, ȘL. DR. ȘAPIRA VIOLETA	33
METODE RECONSTRUCTIVE ÎN DEFECTE POSTCOMBULSIONALE ALE MEMBRULUI INFERIOR.....	34
AUTORI: STROIU MARICELA, STROIU NICOLETA.....	34
COORDONATORI ȘTIINȚIFICI: CONF. DR. BUȘILĂ CAMELIA, DR. LUCA ANDREEA MIOARA	34
CANCER DE PROSTATĂ DIAGNOSTICAT TARDIV CU METASTAZE OSOASE	35
AUTOR: VLAD GABRIELA-SIMONA.....	35
COORDONATOR ȘTIINȚIFIC: CONF. DR. REBEGEA LAURA	35
SARS-COV-2 – PROTECȚIE SAU REINFECȚIE?.....	36
AUTOR: MĂDĂLINA VLĂSCLEANU	36
COORDONATORI ȘTIINȚIFICI: ȘL. DR. VIOLETA ȘAPIRA, CONF. DR. MIHAELA LUNGU	36
UN CAZ DE CANCER DUBLU SINCRON VEZICULAR ȘI HEPATOCELULAR.....	37
AUTOR: CRISTINA VODĂ.....	37
COORDONATOR ȘTIINȚIFIC: CONF. DR. DRAGOȘ VOICU	37

SECȚIUNEA II: MEDICINĂ DENTARĂ38

TEHNICA RECONSTITUIRII DIRECTE - O ABORDARE MODERNĂ A LEZIUNILOR DE UZURĂ DENTARĂ DIN ZONA FRONTALĂ.....	39
AUTOR: AIONOAIIE BIANCA-MARIA	39
COORDONATORI ȘTIINȚIFICI: CONF. DR. DORINA-CERASELLA ȘINCAR, ASIST. DRD. ADA ȘTEFĂNESCU.....	39
INFLUENȚA VIRUSURILOR HEPATICE B ȘI C ASUPRA CALITĂȚII VIEȚII PACIENTULUI PARODONTOPAT.....	40
AUTOR: AL-SHUKAIR ABDALLAH	40
COORDONATORI ȘTIINȚIFICI: CONF. DR. DORINA-CERASELLA ȘINCAR, ASIST. DRD. GINA-PĂUNIȚA GRECU.....	40
MĂSURI SPECIFICE DE PROTECȚIE ÎMPOTRIVA INFECȚIEI CU SARS-COV-2 ÎN MEDICINA DENTARĂ	41
AUTORI: ANDRII ANDREEA, CARAMAN LILIANA-SIMONA	41
COORDONATOR ȘTIINȚIFIC: CONF. DR. PANTELIE NICOLCESCU	41
APRECIEREA RISCULUI CU INFECȚIE DE COVID-19 ÎN CAZUL STUDENȚILOR LA MEDICINĂ DENTARĂ.....	41
AUTORI: CARAMAN LILIANA-SIMONA, ANDRII ANDREEA	41
COORDONATOR ȘTIINȚIFIC: CONF. DR. PANTELIE NICOLCESCU	41
HIPERCREȘTERILE GINGIVALE, DE LA ETIOLOGIE LA TRATAMENT ..	42
AUTOR: APOSTOLACHE DIANA RALUCA.....	42
COORDONATOR ȘTIINȚIFIC: CONF. DR. MOISEI MIHAELA	42
IMPLICAȚIILE SUBSTANȚELOR ANTIMICROBIENE ÎN TRATAMENTUL AFECȚIUNILOR PARODONTALE	43
AUTOR: LUCIA BANCU	43
COORDONATOR ȘTIINȚIFIC: CONF. DR. MIHAELA MOISEI, PROF. DR. MARIA CIOROI	43
REABILITAREA ORALĂ A PACIENTULUI EDENTAT PARȚIAL CU OSTEOPOROZĂ	44
AUTOR: BOBOCEA FIVIA.....	44
COORDONATOR ȘTIINȚIFIC: CONF. DR. MARIANA ILIE	44

BIOMARKERI SALIVARI CA INSTRUMENTE DE DIAGNOSTIC ÎN	
AFECȚIUNILE ORALE	45
AUTORI: BORJOI FLORENTINA CLAUDIA, MIHAI CLAUDIA IONELA	45
COORDONATORI ȘTIINȚIFICI: ȘL. DR. PALTENEA ELPIDA, CONF. DR. CHIȚESCU	
CARMEN LIDIA.....	45
TURISMUL DENTAR ÎN SUD-ESTUL EUROPEI.....	46
AUTORI: BEATRICE-MĂDĂLINA BURLUI, ANDREI CUȘNIR, BORISLAV CHILIKOV	46
COORDONATOR ȘTIINȚIFIC: CONF. DR. RĂZVAN LEĂȚĂ	46
PROTOCOLUL DE STRATIFICARE POLICROMATICĂ–SUCESUL	
RESTAURĂRILOR DIRECTE ÎN CAVITĂȚILE OCLUZALE ȘI OCLUZO-	
PROXIMALE	47
AUTORI: CRISTINA CEHAN, IOANA COSMA, NICOLETA BERCARU	47
COORDONATORI ȘTIINȚIFICI: ȘL. DR. MAGDALENA RUSU-NEGRAIA,	
ÎNDRUMĂTOR ȘTIINȚIFIC: ASIST. DRD. OANA CHIPIRLIU	47
IMPORTANȚA PROFILAXIEI DENTARE ÎN BOALA PARODONTALĂ ..	48
AUTOR: CLĂTICI MONICA	48
COORDONATOR ȘTIINȚIFIC: CONF. DR.MARIANA ILIE.....	48
ROLUL MOLARULUI DE ȘASE ANI ÎN RELAȚIA OCLUZALĂ.....	49
AUTOR: ALINA LEPĂDATU COMAN, ANDREEA CIOLACU	49
COORDONATOR ȘTIINȚIFIC: ASIST. DRD. GABRIEL VALERIU POPA	49
ZÂMBETUL - REȚETA PENTRU SUCCES.....	50
AUTORI: ROXANA DRĂGAN, ANDREEA CIOLACU.....	50
COORDONATOR ȘTIINȚIFIC: ASIST. DRD. GABRIELA POPA	50
ZIRCONIA DE LA A LA Z.....	51
AUTORI: FUSINA MARCO, LOBBY MUSTAPHA	51
COORDONATORI ȘTIINȚIFICI: CONF. DR. LEĂȚĂ RĂZVAN, ASIST. DRD. MARCU	
TEODORA	51
ROLUL MEDIULUI SOCIO-FAMILIAL ÎN DEZVOLTAREA	
COMPORTAMENTULUI PACIENȚILOR ÎN CEEA CE PRIVEȘTE	
SĂNĂTATEA ORO-DENTARĂ.....	52
AUTOR: GHIMPU DANIELA	52
COORDONATOR ȘTIINȚIFIC: ASIST. DR. DRĂGUȘ LAURENȚIU.....	52

REVIZUIRE SISTEMATICĂ ȘI META-ANALIZĂ PRIVIND ETIOLOGIA ȘI PREVALENȚA SINDROMULUI DE HIPOMINERALIZARE MOLAR-INCISIVĂ	53
AUTOR: GOTU BOGDAN MARIAN	53
COORDONATOR ȘTIINȚIFIC: PROF. DR. HABIL. MATEI MĂDĂLINA NICOLETA, ÎNDRUMĂTOR: ASIST. DRD. ONEA ROXANA-MĂDĂLINA.....	53
PROFILAXIA CARIEI DENTARE.....	54
AUTORI: HÎRȚANU ALEXANDRA IOANA, JEBRINI MOHAMED	54
COORDONATORI ȘTIINȚIFICI: CONF. DR. ILIE MARIANA, ASIST. DRD. DOCAN MIHAELA OANA.....	54
CONSIDERAȚII CLINICO-TERAPEUTICE ALE ANOMALIILOR DE CLASA A III-A ANGLE	55
AUTOR: LORRENA IGESCU.....	55
COORDONATOR ȘTIINȚIFIC: CONF. DR. MIOARA DECUSARĂ.....	55
FIXAREA ADEZIVĂ: O NECESITATE ÎN STOMATOLOGIA MODERNĂ	56
AUTORI: ANDREEA NICOLETA MÎNZU, DAVID CRISTIAN LIPAN	56
COORDONATOR ȘTIINȚIFIC: ȘL. DR. MAGDALENA RUSU-NEGRAIA, ÎNDRUMĂTOR ȘTIINȚIFIC: ASIST. DRD. OANA CHIPIRLIU	56
ALBIREA DENTARĂ ȘI STAREA IGIENEI ORALE – INFLUENȚA TIMPULUI ASUPRA REZULTATELOR TERAPEUTICE	57
AUTOR: MOISE COSMINA-MIHAELA	57
COORDONATORI ȘTIINȚIFICI: CONF. DR. DORINA-CERASELLA ȘINCAR, ASIST. DRD. GINA-PĂUNIȚA GRECU.....	57
IMPORTANȚA UTILIZĂRII SISTEMELOR DE DIGĂ PENTRU IZOLAREA CÂMPULUI OPERATOR ÎN PRACTICA STOMATOLOGICĂ.....	58
AUTOR: MĂDĂLINA NECHITA, ELENA-GEORGIANA GIUȘCĂ	58
COORDONATOR ȘTIINȚIFIC: ȘL. DR. MAGDALENA RUSU-NEGRAIA, ÎNDRUMĂTOR ȘTIINȚIFIC: ASIST. DRD. OANA CHIPIRLIU	58
SOLUȚII DE IRIGARE UTILIZATE ÎN TRATAMENTUL ENDODONTIC ..	59
AUTOR: ANA MARIA NECULA	59
COORDONATOR ȘTIINȚIFIC: ASIST. DR. ANAMARIA ZAHARESCU.....	59
STUDIUL ASUPRA RESTAURĂRIILOR MONOBLOC REALIZATE CU MATERIALE COMPOZITECONDENSABILE	60

AUTORI: ANDREEA POPESCU, RACHID RADOUANE	60
COORDONATOR ȘTIINȚIFIC: ȘL. DR. MAGDALENA RUSU-NEGRAIA, ÎNDRUMĂTOR ȘTIINȚIFIC: ASIST. DRD. OANA CHIPIRLIU	60
STUDIUL PRIVIND MANAGEMENTUL PROTOCOLULUI TERAPEUTIC STOMATOLOGIC POST-PANDEMIEI PRODUSE DE VIRUSUL SARS- COV-2	61
AUTORI: ALEXANDRA TOFAN, LUCIAN-EMANOIL ONIȘOR, RALUCA SANDU	61
COORDONATORI ȘTIINȚIFICI: ȘL. DR. MAGDALENA RUSU-NEGRAIA, ÎNDRUMĂTOR ȘTIINȚIFIC: ASIST. DRD. OANA CHIPIRLIU	61
<u>SECȚIUNEA III: ȘTIINȚE FARMACEUTICE.....</u>	<u>62</u>
UTILIZAREA ABUZIVĂ A ANTIDEPRESIVELOR.....	63
AUTOR: AIVAS BERNADETA.....	63
COORDONATORI ȘTIINȚIFICI: ASIST. DRD. AXENTE ROXANA, ȘL. DR. FERȚU IONELA DANIELA, PROF. DR. CHIRIAC ALEXANDRU	63
APLICAȚII MEDICALE ALE MERELOR ȘI PRODUSELOR DERIVATE – (REVIEW)	64
AUTOR: BOZIANU-ȘERBAN ALEXANDRA	64
COORDONATOR ȘTIINȚIFIC: ȘL. DR. ELISEI ALINA MIHAELA	64
ACȚIUNEA VIRUSULUI SARS-COVID-19 ASUPRA APRATULUI RESPIRATOR	65
AUTOR: CAZAN MARINELA	65
COORDONATORI ȘTIINȚIFICI: ASIST. DRD. MIRUNA PATRICIA DRAGOSTIN, ȘL. DR. ELKAN EVA-MARIA.....	65
NOI DERIVAȚI DE KETOCONAZOL CU POTENȚIAL TERAPEUTIC: OBTINERE, CARACTERIZARE FIZICO-CHIMICĂ ȘI SPECTRALĂ	66
AUTOR: ALINA-GEORGIANA CRISTEA.....	66
COORDONATOR ȘTIINȚIFIC: CONF. DR. OANA-MARIA DRAGOSTIN.....	66
CONTRIBUȚII LA STUDIUL CHIMIC A UNOR ULEIURI VOLATILE DE MENTHA EPIPERITA VAR. RUBESCENS.....	67
AUTOR: DIMA CRISTIAN MĂDĂLIN	67

COORDONATOR ȘTIINȚIFIC: CONF. DR. ROBU SILVIA.....	67
STUDIUL CHIMIC CANTITATIV AL ACIZILOR POLIFENOLCARBOXILICI DIN MOSTRE COMERCIALE DE <i>CHAMOMILLAE FLOS</i>.....	68
AUTOR: DOBROTĂ POPESCU STELUȚA	68
COORDONATOR ȘTIINȚIFIC: CONF. DR. ROBU SILVIA.....	68
PĂSTURA, UN MIRACOL AL NATURII.....	69
AUTOR: GÎRBĂCEA MIHAELA-CRENGUȚA	69
COORDONATORI ȘTIINȚIFICI: CONF. DR. HABIL. OLIMPIA DUMITRIU BUZIA, CONF. DR. GABRIELA GURĂU	69
ASPECTE PRIVIND UTILIZAREA BENZOATULUI DE SODIU ÎN INDUSTRIA FARMACEUTICĂ.....	70
AUTOR: GRIGORIU GABRIEL-MARIAN.....	70
COORDONATOR ȘTIINȚIFIC: ȘL. DR. ELISEI ALINA MIHAELA	70
EFFECTUL ANTIMICROBIAN ȘI BIOCID AL CLORULUI. DOZAREA CANTITATIVĂ A UNEI SOLUȚII DE HIPOCLORIT DE SODIU	71
AUTOR: IFTENE ANDREEA.....	71
COORDONATORI ȘTIINȚIFICI: CONF. DR. CLAUDIA SIMONA ȘTEFAN, PROF. DR. MARIA CIOROI.....	71
TEHNICI MODERNE UTILIZATE ÎN CARACTERIZAREA FITOCHIMICĂ A FLORILOR DE DE <i>LAVANDULA ANGUSTIFOLIA</i>	72
AUTOR: ELENA IONIȚĂ	72
COORDONATOR ȘTIINȚIFIC: ȘL. DR. MONICA BOEV	72
TOXICOLOGIA ADITIVILOR ALIMENTARI	73
AUTOR: IVAN SORINA	73
COORDONATORI ȘTIINȚIFICI: ȘL. DR. FERȚU IONELA DANIELA, AS. DRD. AXENTE ROXANA, PROF. DR. CHIRIAC ALEXANDRU	73
SPIRULINA IZVOR DE SĂNĂTATE.....	74
AUTOR: LAZĂR CRINA	74
COORDONATORI ȘTIINȚIFICI: PROF. DR. CIOROI MARIA, CONF. DR. ȘTEFAN SIMONA CLAUDIA	74
„TROCHIȘTII” - PREPARATUL FARMACEUTIC DE MULT UITAT.....	75
AUTOR: MOCANU MIHAI	75
COORDONATOR ȘTIINȚIFIC: CONF. DR. MARIANA LUPOAE.....	75

STUDIU COMPARATIV PRIVIND CANTITATEA DE ACID ASCORBIC, CARACTERUL ACID ȘI CARACTERUL ANTIOXIDANT AL UNOR FRUCTE	76
AUTORI : NICHIFOR ANDREEA NICOLETA, TURTOI ANA-MARIA, IVAȘCU RAMONA, CULICĂ LOREDANA MIHAELA.....	76
COORDONATORI ȘTIINȚIFICI: PROF. DR. CIOROI MARIA, CONF. DR. ȘTEFAN SIMONA CLAUDIA	76
EFFECTUL AMIODARONEI LA PACIENTUL DIN TERAPIE INTENSIVĂ..	77
AUTOR: PINTILIE ANDREEA	77
COORDONATORI ȘTIINȚIFICI: CONF. DR. CIOBOTARU ROXANA, ȘL. DR. LUPU NICOLETA	77
STUDIUL COMPARATIV AL PARAMETRILOR FIZICO-CHIMICI A DOUĂ CREME PREPARATE ÎN LABORATORUL DE TEHNOLOGIE FARMACEUTICĂ	78
AUTOR: POLIMARU ANATOLIE.....	78
COORDONATOR ȘTIINȚIFIC: ȘL. DR. BOEV MONICA.....	78
INTERACȚIUNI MEDICAMENTOASE ALE TERAPIILOR EXPERIMENTALE PENTRU COVID-19 CU MEDICAȚIA GASTROINTESTINALĂ	79
AUTOR: POLIMARU NICOLAE	79
COORDONATOR ȘTIINȚIFIC: CONF. DR. ELENA LĂCRĂMIOARA LISĂ.....	79
ȘOCUL ANAFILACTIC	80
AUTOR: POPESCU LIVIA ANA.....	80
COORDONATOR ȘTIINȚIFIC: ȘL. DR. FERȚU IONELA DANIELA	80
OBȚINEREA ȘI CARACTERIZAREA UNOR FILME POLIMERICE ÎNCĂRCATE CU NOI DERIVAȚI DE OXITETRACICLINĂ PENTRU TRATAMENTUL ARSURILOR	81
AUTOR: GEORGIANA ADRIANA STAVĂR	81
COORDONATOR ȘTIINȚIFIC: CONF. DR. OANA-MARIA DRAGOSTIN.....	81
CONSIDERAȚII FIZIOLOGICE ȘI FIZIOPATOLOGICE PRIVIND ACETILCISTEINA	82
AUTOR: ȚIMPĂU IULIANA LARISA	82

COORDONATORI ȘTIINȚIFICI: ȘL. DR. ELKAN EVA-MARIA, ȘL. DR. BANU ELENA ARIELA	82
TREAPTA BIOLOGICĂ DE TRATARE A APEI. METODE DE DEZINFECȚIE UTILIZATE PENTRU PREVENIREA PATOLOGILOR HIDRICE.....	83
AUTOR: VRABIE PĂPUȘA VIRGINICA	83
COORDONATORI ȘTIINȚIFICI: CONF. DR. ȘTEFAN CLAUDIA SIMONA, PROF. DR. CIOROI MARIA.....	83

SECȚIUNEA IV: PROTECȚIE, PREVENȚIE ȘI ÎNGRIJIRI MEDICALE.....

SUPRAVEGHEREA GRAVIDEI ÎN ULTIMUL TRIMESTRU DE SARCINĂ	85
AUTOR: BÎZU ALINA MARIA	85
COORDONATOR ȘTIINȚIFIC: CONF. DR. PAVEL LILIANA LĂCRĂMIOARA	85
NURSING ȘI ÎNGRIJIRI ÎN OBEZITATE.....	86
AUTOR: BUHAI TEODORA GEANINA	86
COORDONATOR ȘTIINȚIFIC: CONF. DR. PAVEL LILIANA LĂCRĂMIOARA	86
IMPORTANȚA APEI ÎN ORGANISM.....	87
AUTOR: BUJENIȚĂ BIANCA EMILIA	87
COORDONATOR ȘTIINȚIFIC: CONF. DR. PAVEL LILIANA LĂCRĂMIOARA	87
ELEMENTE DE EPIDEMIOLOGIE ÎN TUBERCULOZĂ	88
AUTOR: CHIRIȚĂ RICA.....	88
COORDONATOR ȘTIINȚIFIC: CONF. DR. PAVEL LILIANA LĂCRĂMIOARA	88
BOALA CROHN	89
AUTOR: CIODARU MIHAELA.....	89
COORDONATOR ȘTIINȚIFIC: CONF. DR. PAVEL LILIANA LĂCRĂMIOARA	89
IMPORTANȚA NURSEI ÎN ALIMENTAȚIA PACIENTULUI OBEZ.....	90
AUTOR: CONSTANDACHE IONUȚ MARIAN	90
COORDONATOR ȘTIINȚIFIC: CONF. DR. PAVEL LILIANA LĂCRĂMIOARA	90
STANDARDELE DE NURSING COMUNITAR REFLECTATE ÎN SĂNĂTATEA PUBLICĂ	91
AUTOR: DUMITRU LAURA ZOIA	91

COORDONATOR ȘTIINȚIFIC: CONF. DR. PAVEL LILIANA LĂCRĂMIOARA	91
VITAMINOTERAPIA	92
AUTOR: ENACHE IONELA- LOREDANA	92
COORDONATOR ȘTIINȚIFIC: CONF. DR. PAVEL LILIANA LĂCRĂMIOARA	92
ROLUL ȘI IMPORTANȚA NURSEI ÎN ACTIVITATEA MEDICALĂ DIN ROMÂNIA	93
AUTOR: HÂRJA GEANINA RAMONA	93
COORDONATOR ȘTIINȚIFIC: CONF. DR. PAVEL LILIANA LĂCRĂMIOARA	93
IMPORTANȚA NURSEI ÎN ADMINISTRAREA MEDICAȚIEI PACIENTULUI BOLNAV.....	94
AUTOR: ISCU LENUȚA	94
COORDONATOR ȘTIINȚIFIC: CONF. DR. PAVEL LILIANA LĂCRĂMIOARA	94
EVOLUȚIA PANDEMIEI DE COVID-19 ÎN ROMÂNIA. COMPARAȚIE CU ȚĂRILE OCCIDENTALE ȘI SUA	95
AUTOR: MACARIE CRISTIAN	95
COORDONATOR ȘTIINȚIFIC: CONF. DR. NICOLCESCU PANTELIE	95
INFECȚIILE ASOCIATE ASISTENȚEI MEDICALE DIN PERSPECTIVA STUDENȚILOR LA MEDICINĂ	96
AUTORI: MITESCU ANDREI, PĂDURARU ALEXANDRU-LUCIAN	96
COORDONATOR ȘTIINȚIFIC: PROF. DR. HABIL. ARBUNE MANUELA	96
CUNOȘTINȚELE ȘI OPINIILE STUDENȚILOR DESPRE REZISTENȚA LA ANTIBIOTICE	97
AUTOR: OLARU RAMONA-LĂCRĂMIOARA	97
COORDONATOR ȘTIINȚIFIC: PROF. DR. HABIL. MANUELA ARBUNE	97
MĂSURI DE PROTECȚIE A POPULAȚIEI ÎNTR-O PERIOADĂ DE EPIDEMIE DE GRIPĂ SEZONIERĂ.....	98
AUTOR: PATRICHE ANDREEA-LARISA	98
COORDONATOR ȘTIINȚIFIC: CONF. DR. PAVEL LILIANA LĂCRĂMIOARA	98
PERICARDITA	99
AUTOR: POPESCU MIOARA.....	99
COORDONATOR ȘTIINȚIFIC: CONF. DR. PAVEL LILIANA LĂCRĂMIOARA.....	99
NAȘTEREA PREMATURĂ	100
AUTOR: RUSU NARCISA.....	100

COORDONATOR ȘTIINȚIFIC: CONF. DR. STUPARU-CREȚU MARIANA	100
MEDICINA MILITARĂ ÎN TIMPUL PANDEMIILOR.....	101
AUTOR: SAVA CARINA FRANCESCA.....	101
COORDONATOR ȘTIINȚIFIC: ASIST. DR. CONSTANTIN BIANCA	101
AVORTUL, CA METODĂ DE CONTROL A FERTILITĂȚII	102
AUTOR: SÎRBU (SULGERU) LINA.....	102
COORDONATOR ȘTIINȚIFIC: CONF. DR. STUPARU-CREȚU MARIANA	102
IMPORTANȚA NURSEI ÎN PREVENIREA EPIDEMIILOR, LA CREȘTE DE COPII CU VÂRSTE CUPRINSE ÎNTRE 3-6 ANI	103
AUTOR: STOE IZABELA NATALIA.....	103
COORDONATOR ȘTIINȚIFIC: CONF. DR. PAVEL LILIANA LĂCRĂMIOARA	103
CE ESTE MALPRAXISUL?.....	104
AUTOR: TOMA DANIELA.....	104
COORDONATOR ȘTIINȚIFIC: AS. DR. NEAGU MARIUS.....	104
ANTRENAMENTUL MUSCULATURII RESPIRATORII LA PACIENȚII CU BPOC	105
AUTOR: ZEBEGA MADALINA	105
COORDONATOR ȘTIINȚIFIC: CONF. DR. PAVEL LILIANA LĂCRĂMIOARA	105

SECȚIUNEA I: MEDICINĂ CLINICĂ

COMISIA DE EVALUARE

PREȘEDINTE

Prof. dr. Aurel NECHITA

MEMBRI

Prof. dr. habil. Dana TUTUNARU

Prof. dr. Doina Carina VOINESCU

Conf. dr. Gabriela BĂLAN

SECRETAR

Asist. drd. Miruna Patricia Dragostin

INFORMAȚII CLINICE DE ACTUALITATE ȘI PROTOCOALE DE TRATAMENT ÎN INFECȚIA CU VIRUSUL SARS-CoV-2

Autori: Buchidău Andreea-Georgiana, Budur Stela, Bulboacă Liliana
Mădălina

Coordonator științific: Asist. drd. Denisa Batfir Marin

Motivația studiului: COVID-19 este boala cauzată de noul virus SARS-CoV-2. Majoritatea persoanelor infectate prezintă simptome respiratorii ușoare care dispar singure, dar unele dintre acestea pot dezvolta boli mai severe, cum ar fi pneumonia. Virusul se transmite în urma contactului cu o persoană infectată prin intermediul aerosolilor rezultați în urma strănutului sau a tusei. Scopul acestui demers este de a oferi informații clinice relevante și protocoale de tratament privind pandemia COVID-19.

Material și metodă: Realizarea acestui studiu s-a bazat pe analizarea diferitelor surse cu caracter științific în ceea ce privește răspândirea virusului SARS-CoV-2 precum și posibilitățile de tratament.

Rezultate și Discuții: În prezent, nu există niciun medicament sau vaccin specific pentru COVID-19. În funcție de severitatea manifestării bolii se poate utiliza tratamentul simptomatic, antiviral, oxigenoterapia și tratamentul cu antibiotice în cazul prezenței infecției bacteriene. De asemenea, pentru pacienții cu COVID-19 ce prezintă o evoluție rapidă a bolii sau boli grave și critice, se poate administra terapia cu plasmă convalescentă.

Concluzii: Infecțiile cu coronavirus pot fi prevenite prin respectarea măsurilor de igienă și securitate personală. Pacienții vârstnici și cei ce prezintă comorbidități necesită o atenție specială, fiind o categorie de risc. Un focar poate fi oprit prin implicarea activă a factorilor de decizie, a personalului medical, a mass-media și a comunității.

HEMORAGIA DIGESTIVĂ SUPERIOARĂ LA VÂRSTNICI - PARTICULARITĂȚI CLINICO- EVOLUTIVE

Autor: Bute Adrian

Coordonator științific: Conf. dr. Bălan Gabriela

Motivația studiului: Hemoragia digestivă superioară este o afecțiune ce preocupă întregul sistem medico-chirurgical, cu multiple implicații asupra stării de sănătate a pacientului. Această afecțiune grevează unitățile medicale cu morbiditate și mortalitate deloc neglijabile. Pierderile de sânge la nivelul tractului digestiv superior sunt ample și au foarte des implicații vitale. Odată cu înaintarea în vârstă, apare și o vastă patologie asociată (boli cardiovasculare, infecții, neoplasme etc.) ceea ce induce o rată de mortalitate crescută.

Material și metodă: Datele de la 213 pacienți diagnosticați cu hemoragie digestivă superioară, tratați la Spitalul Clinic Județean de Urgență „Sfântul Apostol Andrei” din Galați, între 1 ianuarie 2019 și 1 februarie 2020, au fost utilizate pentru a descrie particularitățile clinico-evolutive ale vârstnicilor cu sângerări acute sau cronice de la nivelul tubului digestiv superior. Datele au fost colectate retrospectiv și includ: examinări clinice, endoscopice, radiologice și alte analize.

Rezultate și Discuții: În acest studiu, vârsta medie a pacienților din lotul martor (105 pacienți până la 65 de ani) a fost de 50 ani, iar din lotul de studiu (108 pacienți peste 65 de ani) a fost de 72 ani, în ambele predominând sexul masculin. În urma analizei datelor, a rezultat faptul că apariția hemoragiei digestive superioare a fost influențată de multitudinea comorbidităților prezente la persoanele vârstnice, totodată generând complicații, necesar transfuzional crescut, internări pe o perioadă mai mare de timp, dificultate în gestionarea terapiei și mortalitate crescută.

Concluzii: În concluzie, vârsta reprezintă un important factor în evaluarea prognostică a unui bolnav cu hemoragie digestivă superioară, impunând necesitatea unui diagnostic corect, mai ales la persoanele în vârstă care au resurse vitale limitate.

ABORDAREA TERAPEUTICĂ TRIMODALĂ ÎN HEPATOCAARCINOM

Autori: Cășeru Andra, Drușescu Georgiana Alina
Coordonator științific: Conf. dr. Rebegea Laura-Florentina

Motivația studiului: Carcinomul hepatocelular (HCC) este a3-a cauză de deces prin cancer la nivel mondial. Principalii factori de risc sunt ciroza hepatică, HVB/HVC, consumul cronic de alcool. Chemoembolizaretransarterială este recomandată la pacienții cu stadiul intermediar și funcție hepatică preservată.

Material și metodă: Prezentul studiu reprezintă cazul pacientului V.P. în vârstă de 68 ani cunoscut cu VHB, ciroză hepatică și diagnosticat în septembrie 2018 cu TM hepatică segment VI, nerezecabilă, pentru care efectuează, în Spitalul Clinic de Urgențe Galați, chemoembolizare transarterială (TACE) cu Doxorubicină. Ulterior, pacientul prezintă boală în evoluție și se inițiază tratament cu Sorafenib din martie 2019, iar în august 2019 beneficiază și de injectare de etanol în Spitalul Clinic Sf. Maria. În prezent, pacientul este în remisiune completă.

Rezultate și Discuții: Opțiunile de tratament în HCC sunt stabilite în funcție de stadiul bolii, comorbiditățile asociate, statusul de performanță al pacientului. Tratamentul este multidisciplinar și include, în stadiile localizate, rezecția sau transplantul hepatic, iar în cazul bolii avansate local sau metastatice, chemoembolizare transarterială, chimioterapie sistemică, terapie moleculară țintită, radioterapie externă conformațională.

Concluzii: Prognosticul este influențat de prezența și severitatea bolii, statusul de performanță, iar la pacienții care nu sunt eligibili pentru terapii curative se pot obține supraviețuiri îndelungate prin utilizarea TACE.

IMPORTANȚA ECO-DOPPLERULUI ÎN DIAGNOSTICUL ȘI TRATAMENTUL HTP

Autor: Comanici Maria

Coordonator științific: Prof. dr. Elia Monica Georgescu

Motivația studiului: Hipertensiunea portală (HTP) reprezintă un sindrom clinic sever, definit de creșterea presiunii portale peste 15 mmHg, cu apariția unui gradient porto-cav de peste 5 mmHg ca urmare a unui obstacol circulator presinusoidal, sinusoidal sau postsinusoidal. Una din cauzele apariției HTP este obstrucția venelor suprahepatice – sindromul Budd-Chiari (SBC). Diagnosticul și evaluarea gradului HTP poate fi stabilit cu ajutorul ultrasonografiei Doppler, care constituie o alternativă excelentă, simplă și neinvazivă altor procedee laborioase.

Material și metodă: Prezentăm cazul unei paciente în vârstă de 58 ani, aflată în evidență medicală cu diagnosticul de sindrom mieloproliferativ – trombocitoză esențială. Examenul clinic evidențiază semne caracteristice SBC. Ecografia Doppler abdominală a relevat semne de HTP (cavernom portal și ascită), iar la endoscopia digestivă superioară s-au pus în evidență varice esofagiene.

Rezultate și Discuții. Tratamentul SBC vizează repermeabilizarea venoasă. Pacienta a beneficiat de efectuarea unei derivații porto-sistemice prin TIPS (șunt porto-sistemic transjugular). Evoluția ulterioară a stării pacientei a fost bună, fiind constant monitorizată cu ajutorul ultrasonografiei Doppler.

Concluzii: Cazul prezentat exemplifică rolul important al ultrasonografiei Doppler în diagnosticul și tratamentul HTP. Ecografia Doppler aduce elemente importante în stabilirea etiologiei HTP, joacă un rol esențial în efectuarea derivației TIPS și permite evaluarea și optimizarea prognosticului patologiei hepatice.

SCLEROZA TUBEROASĂ

Autor: Comanici Maria

Coordonatori științifici: Conf. dr. Mihaela Lungu, ȘL. dr. Violeta Șapira

Motivația studiului: Scleroza tuberoasă (ST) este o afecțiune ereditară, transmisă autozomal dominant, caracterizată de prezența unor leziuni hamartomatoase care se pot localiza în orice organ sau sistem. Cele mai redutabile cauze ale mortalității și morbidității sunt complicațiile implicării neurologice: epilepsia infantilă și retardul mental, iar leziunile cutanate pot fi primele semnale de alarmă asupra patologiei.

Material și metodă: Prezintă cazul unei paciente în vârstă de 16 ani, care acuză apariția unor leziuni verucoase, mici, de culoare roșie, la nivelul feței, nefiind însoțite de altă simptomatologie. După efectuarea CT-ului sunt detectate formațiuni hiperdense cerebrale și multiple formațiuni la nivel renal, bilateral. Astfel, asocierea acestor constatări imagistice cu leziunile cutanate permite stabilirea diagnosticului de scleroză tuberoasă.

Rezultate și Discuții: Managementul acestui tip de pacienți implică o echipă multidisciplinară: neurolog, nefrolog, cardiolog, oftalmolog. Chirurgia sau terapia laser pot constitui o soluție pentru tratamentul leziunilor tegumentare. Totuși, studii suplimentare sunt necesare în vederea unei alternative neinvazive a tratamentului.

Concluzii: Cazul prezentat exemplifică atât expresia specifică a semnelor sugestive la nivel cutanat, cât și manifestările sistemice din cadrul ST. De aceea, pentru stabilirea unui diagnostic corect, manifestările cutanate ale bolii nu trebuie trecute cu vederea. În acest sens, creșterea nivelului de conștientizare a ST printre cadrele medicale este esențială.

NEOPLAZII METACRONE MULTIPLE. STUDIU DE CAZ.

Autor: Culcea Felicia Cristiana

Coordonator științific: ȘL dr. Crăescu Mihaela

Motivația studiului: Cancerul colorectal presupune formarea de tumori maligne la nivelul intestinului gros. Reprezintă la nivel mondial 15% din totalul neoplaziilor.

Cancerle metacrone presupun localizări neoplazice diagnosticate la interval mai mare de 6 luni de la prima localizare oncologică.

Material și metodă: Prezentăm cazul unui pacient în vârstă de 68 de ani, care în 1975 este diagnosticat cu tumoră malignă de colon, unghi hepatic, pentru care efectuează intervenție chirurgicală și tratament oncologic specific.

În 2011, este diagnosticat cu tumoră metacronă la nivelul unghiului splenic colonic, în stadiu incipient pentru care se recurge la intervenție chirurgicală și tratament specific. Revine în 2019 cu dureri în zona sacrată pentru mai multe investigații.

Rezultate și Discuții: În urma investigațiilor de specialitate, se descoperă prezența bilaterală de noduli la nivelul bazelor pulmonare și tumoră metacronă localizată la nivel sacrat, invaziv loco-regional. Intervalul de timp dintre apariția primei, respectiv celei de-a 2-a tumori metacrone este deosebit de important întrucât oferă șansa realizării investigațiilor profilactice.

Concluzii: Particularitatea cazului prezentat constă în apariția multiplexelor localizări neoplazice metacrone, indicate de valorile marcat modificate ale examenelor de specialitate, comorbiditățile din antecedente.

GANGRENA GAZOASĂ – STUDIU DE CAZ

Autor: Fieraru Sorin

Coordonator științific: Asist. dr. Neagu Marius

Motivația studiului: Infecțiile purulente localizate la nivelul tegumentelor, părților moi ale organismului și ale sistemului osteoarticular se întâlnesc destul de rar pe timp de pace în practica medicală. Totuși, ele pun probleme atât de diagnostic, dar și de tratament.

Material și metodă: Materialele care stau la baza acestui studiu sunt articole medicale de specialitate, asociate cu susținerea unui caz clinic din secția de chirurgie, detaliat în ordinea succesiunii evenimentelor de la traumatismul propriu-zis până la stabilirea cauzei decesului pacientului.

Rezultate și Discuții: În cazul prezentat în această lucrare, punctul de pornire al gangrenei gazoase a fost o plagă a coapsei drepte, produsă cu un utilaj agricol, în timp ce victima desfășura activități agricole. Prezentarea la spital s-a făcut la 5 ore de la producerea traumatismului, iar plaga a fost tratată de la început ca o leziune cu potențial septic. Din momentul apariției primelor semne de gangrenă gazoasă echipa medicală a depus eforturi susținute pentru a salva viața pacientului, aplicând tratament chirurgical cu debridări extinse tisulare și tratament complex antibiotic, asociat cu tratament general de reechilibrare susținută.

Concluzii: Gangrena gazoasă este o patologie rar întâlnită în practica medicală curentă. Diagnosticarea precoce, seroterapia antigangrenoasă polivalentă imediată, debridările chirurgicale extensive în urgență, antibioterapia promptă cu monitorizare în terapie intensivă, aplicarea oxigenoterapiei hiperbare, pot duce la supraviețuire și salvarea segmentului corporal afectat.

URMĂRIREA ÎN DINAMICĂ A PACIENTULUI ONCOLOGIC CU TUMORI RARE

Autor: Filișanu Diana

Coordonator științific: ȘL. dr. Mihaela Crăescu

Motivația studiului: Sarcomul de țesuturi moi (STS) este o boală extrem de rară cu o incidență anuală de 3 la 100.000 persoane, reprezentând sub 1% din toate tumorile maligne. Mixofibrosarcomul este unul dintre tipurile mai frecvente de STS, apare mai ales la vârstnici și afectează extremitățile, trunchiul și mediastinul, jumătate din cazuri având originea în derm.

Material și metodă: Prezintă cazul unei paciente în vârstă de 81 de ani ce s-a internat în luna februarie 2019 în secția de chirurgie toracică cu formațiune voluminoasă la nivelul omoplatului stâng, de aproximativ 12/10/5 cm, aderentă la planurile profunde.

Rezultate și Discuții: Se decide excizia formațiunii în luna martie 2019, rezultatul buletinului histopatologic evidențiază mixofibrosarcom cu grad scăzut de malignitate, pentru care a urmat radioterapie adjuvantă.

Concluzii: Prezintă cazul datorită frecvenței scăzute a acestui tip de neoplazie, precum și importanței diagnosticării precoce și tratamentului ce trebuie să includă excizii ample cu reconstrucție anatomică și funcțională.

ATITUDINE TERAPEUTICĂ ÎNTR-UN CAZ DE NEOPLASM DE CORP UTERIN

Autor: Hristache Alina, Balmuș Ioana
Coordonator științific: Conf. dr. Rebegea Laura

Motivația studiului: În România cancerul de corp uterin reprezintă 4,3% din totalitatea cancerelor și majoritatea sunt diagnosticate devreme, cu rată de supraviețuire la 5 ani de peste 95%.

Material și metodă: Prezentăm cazul unei paciente în vârstă de 72 de ani diagnosticată prin biopsie în aprilie 2018 cu tumoră malignă de corp uterin, operată în iunie 2018 (histerectomie totală cu anexectomie bilaterală fără limfadenectomie), stadializată postoperator pT1aNxMx cu BHP: adenocarcinom endometrioid G2, fără tratament specific oncologic sau urmărire. Pacienta efectuează CT abdomen și pelvis în decembrie 2019 care evidențiază adenopatii inghinale și lomboaortice. Se efectuează biopsie din adenopatia inghinală stângă cu histologie de carcinom slab diferențiat. Se prezintă pe secția de radioterapie în februarie 2020 cu determinări secundare cutanate multiple suprainfectate la nivelul hipogastrului cu tendință la confluaire, ce sângerează spontan. Dintre comorbidități menționăm insuficiența cardiacă și obezitate.

Rezultate și Discuții: Prezentăm cazul datorită evoluției atipice a bolii, apariției tardive a metastazelor cutanate și a dificultăților în ceea ce privește conduita terapeutică în contextul existenței heterogenității moleculare. Tratamentul este multimodal și include chirurgie, radioterapie, brahiterapie, hormonoterapie, chimioterapie. Factorii de prognostic sunt legați de constatările patologice chirurgicale.

Concluzii: Stadiul bolii este cel mai important factor de prognostic. Rata de supraviețuire este influențată de diseminarea regională. Boala cardiovasculară este cea mai frecventă cauză de deces la pacientele cu cancer endometrial datorită factorilor de risc metabolici aferenți.

FRECVENȚA METASTAZELOR CUTANATE ȘI A RECIDIVELOR LOCALE ÎN MELANOMUL MALIGN

Autor: Ionescu Alin Andrei

Coordonator științific: ȘL. dr. Stănescu Cristina

Motivația studiului: Melanomul malign (MM) este o tumoră malignă a cărei incidență este în creștere. Două treimi din decesele oncologice sunt determinate de MM. Biopsia nodulului sentinela (SNB) permite realizarea cu acuratețe a stadializării tumorale, poate reduce frecvența recidivelor locale, dar nu crește rata de supraviețuire, care este puternic influențată și de alți factori de prognostic.

Material și metodă: Prezentăm cazul a doi pacienți diagnosticați cu melanom malign, la care, după excizia largă a tumorii primare, s-a realizat SNB, al cărui rezultat a fost negativ, în ambele situații. Postoperator pacienții au fost monitorizați oncologic, dar după 2 ani, respectiv 4 ani au fost diagnosticați cu metastaze cutanate, în primul caz și cu recidivă locală în al doilea caz, motiv pentru care s-a reintervenit chirurgical. Pacientul cu recidivă locală la care s-a realizat excizia largă a avut o evoluție favorabilă, fiind în continuare monitorizat în secția de oncologie, comparativ cu primul pacient la care a survenit decesul după apariția metastazelor cerebrale.

Rezultate și Discuții: Diseminarea tumorală se realizează pe cale limfatică și hematogenă, iar metastazele limfatice apar, de obicei, înaintea celor hematogene. Apariția metastazelor cutanate și locoregionale după SNB negativ se asociază cu prezența ulcerăției la nivelul tumorii primare, forma nodulară și un indice Breslow peste 2 mm.

Concluzii: Tratatamentul standard în MM constă în excizia largă a tumorii primare și SNB. Un rezultat negativ nu exclude posibilitatea apariției recidivei locale sau a metastazelor cutanate. Prognosticul este corelat cu localizarea și mărimea metastazelor, iar precocitatea apariției acestor complicații se asociază frecvent cu o evoluție nefavorabilă.

Cuvinte cheie: melanom malign, metastaze, SNB, prognostic.

PARTICULARITĂȚI ÎN EVOLUȚIA CONDILOAMELOR GENITALE

Autor: Ionescu Alin Andrei

Coordonator științific: ȘL. dr. Stănescu Cristina

Motivația studiului: Condilomatoza genitală reprezintă o manifestare cutanată a infecției cu virusul HPV (Human Papilloma Virus). Există aproape 100 de varietăți de HPV din care aproximativ 30 sunt transmisibile pe cale sexuală și determină apariția verucilor sau condiloamelor la nivelul regiunii genitale. Recidiva poate să apară prin activarea virusului latent în tegumentul sănătos adiacent leziunii. Transformarea malignă a condiloamelor genitale se asociază cu recidiva locală.

Material și metodă: Prezentăm cazul a doi pacienți care au fost diagnosticați cu condiloame genitale care au fost tratate conservator, folosind tratamente topice locale cu diverse creme keratolitice sau electroexcizia. Leziunile au evoluat nefavorabil, spre transformare malignă în carcinom scuamocelular.

Rezultate și Discuții: La ambii pacienți s-a realizat excizia largă a formațiunilor tumorale, iar examenele histopatologice au confirmat suspiciunea de carcinom scuamocelular. Evoluția a fost lentă, iar transformarea în carcinom scuamos s-a produs la distanță de momentul diagnosticului în ambele cazuri, după apariția recidivelor locale. Este dificil de a face diagnosticul diferențial între reinfecție și recurență. Formațiunile refractare la tratamentele topice au indicație de excizie chirurgicală.

Concluzii: Nu există un tratament standardizat pentru condilomatozele genitale. Pacienții necesită tratament îndelungat, mai multe luni consecutiv. Leziunile refractare la tratamentul local necesită rezecție chirurgicală și examen histopatologic. Riscul de transformare malignă este asociat cu mărimea leziunii și cu precocitatea recidivei locale.

Cuvinte cheie: condilomatoză, recidivă, transformare malignă.

ASPECTE CLINICE ȘI PARACLINICE ÎN BOALA HEPATICĂ ALCOOLICĂ

Autor: Mangîr Simona-Ioana

Coordonator științific: Conf. dr. Gabriela Balan

Motivația studiului:

Boala hepatică alcoolică are o incidență crescută la nivel mondial. Această boală poate progresa de la stadiul de steatoză hepatică alcoolică la stadiul de ciroză hepatică alcoolică în prezența factorilor de mediu și a factorilor ce țin de gazdă. Factorul de mediu care are un rol important în progresia leziunilor hepatice este reprezentat de consumul excesiv de alcool.

Material și metodă:

Studiul a inclus 205 pacienți dintre care 153 diagnosticați cu boală hepatică alcoolică și 52 de pacienți care fac parte din lotul martor internați pe secția de Gastroenterologie a Spitalului Județean de Urgență Galați în perioada 2019-2020. Datele folosite au fost colectate din foile de observație a pacienților, aflate în arhiva spitalului.

Rezultate și Discuții:

În studiul prezent, sexul masculin a avut o pondere mai mare, cei mai mulți pacienți prezintă între 1-10 zile de spitalizare, dintre simptomele și semnele cele mai frecvent întâlnite se numără mărirea de volum a abdomenului, durerile abdominale, semnele de encefalopatie hepatică și icterul. La ecografie se evidențiază hepatomegalia, prezența ascitei și splenomegalia. În ceea ce privește analiza aspectelor endoscopice, se remarcă o pondere crescută a varicelor esofagiene (63%) și a gastropatiei portal-hipertensive (35%).

Concluzii:

În concluzie, boala hepatică alcoolică poate fi prevenită, abținerea la alcool fiind esențială. Este important să diagnosticăm fazele precoce a acestei boli pentru a evita evoluția acesteia la stadiul de ciroză hepatică alcoolică, stadiu grevat de numeroase complicații.

MCC CIANOGENE – INCIDENTĂ, IMPORTANȚA DIAGNOSTICULUI PRECOCE ȘI A TRATAMENTULUI CHIRURGICAL

Autor: Olaru Ramona-Lăcrămioara
Coordonator științific: Prof. Dr. Aurel Nechita

Motivația studiului: Malformațiile congenitale cardiace cianogene reprezintă un grup de patologii a căror incidență este într-o ușoară creștere. Malformațiile pot fi amenințătoare de viață în lipsa tratamentului adecvat. Însă, diagnosticul lor încă este întârziat de multe ori, de aceea diagnosticul precoce este esențial pentru o conduită terapeutică chirurgicală.

Material și metodă: Studiul realizat este unul de tip statistic retrospectiv alcătuit din cazurile spitalizate în Spitalul Clinic de Urgență pentru Copii „Sf. Ioan” din Galați, în perioada 2010-2019. Au fost integrate în studiu date demografice, clinice, explorările paraclinice, conduita terapeutică și evoluția.

Rezultate și Discuții: În urma realizării studiului s-a observat o incidență crescută a cazurilor în grupele de vârstă 0-3 ani, reprezentând mai mult de jumătate dintre cazuri (54%). Sexul predominant este cel masculin, iar patologia principală diagnosticată este Tetralogia Fallot. Ca elemente clinice, cianoza și dispneea domină tabloul clinic. De asemenea, SaO_2 care a indicat o hipoxemie ușoară și moderată a reprezentat două treimi dintre cazuri (67%). Din punctul de vedere al radiografiei cord-pulmon, cardiomegalia a reprezentat mai mult de trei sferturi din cazuri (82%). Doar 8% a avut parte de corecție chirurgicală a malformațiilor. Creșterea ușoară a incidenței de MCC cianogene se poate pune și pe seama existenței mai multor factori favorizanți în ultimii ani, precum feți născuți din mame de peste 35 ani și creșterea incidenței fumatului.

Concluzii: Diagnosticul precoce al MCC cianogene este esențial pentru o bună evoluție a patologiei. Absența unui diagnostic cert încă din viața intrauterină sau imediat la naștere, duce spre o evoluție nefavorabilă.

ANALIZA ETIOLOGICĂ ÎN PANCREATITA ACUTĂ

Autor: Pasăre Oana Evelina

Coordonator științific: Prof. dr. Dorel Firescu

Motivația studiului:

Pancreatita acută rămâne o provocare diagnostică și terapeutică prin variabilitatea etiologică, clinică, evolutivă și a dificultăților de stabilire a terapiei în pofida performanței legată de actul chirurgical și a îmbunătățirii măsurilor de terapie intensivă.

Material și metodă:

Lucrarea conține un studiu controlat, diagnostic și terapeutic efectuat pe un lot de 204 pacienți cu diagnosticul de pancreatită acută în perioada 2015-2020, bazat pe analiza etiologică în funcție de sex, grupe de vârstă, mediu de proveniență și severitate.

Rezultate și Discuții:

În perioada 2015-2020, în Clinica 2 a Spitalului Clinic de Urgență "Sfântul Apostol Andrei" au fost internați 204 pacienți dintre care 51,96% au avut etiologie litiazică, 32,84% etilică, 10,78% dislipidemică, 7,84% metabolică și 5,38% au prezentat etiologie asociată litiazică și etanolică. Repartiția pe sex a fost: 59% sex masculin și 41% sex feminin. Repartiția pe mediu de proveniență a fost 56,86% din mediul urban și 43,13% din mediul rural. Din punct de vedere al severității: 66,17% au prezentat forme ușoare și 33,82% forme severe. Repartiția pe grupe de vârstă: sub 20 de ani-0,98%, 21-30 ani -2,45% , 31-40 ani-14,22%, 41-50 ani-18,63%, 51-60 ani-16,18%, peste 70 ani-20,59%.

Concluzii:

În lotul de 204 de pacienți etiologia predominantă a fost litiazică urmată de cea etanolică. Ca formă de severitate a predominat forma ușoară. Pancreatita acută este mai frecventă la sexul masculin iar din punct de vedere geografic predomină în mediul urban. Categoria de vârstă cea mai frecvent afectată este peste 70 de ani.

FIZIOPATOGENIA METABOLISMULUI GLUCIDIC

Autor: Petcu Laura Cristina

Coordonator științific: ȘL. dr. Crăescu Mihaela

Motivația studiului:

Metabolismul glucidic este principala sursă de energie a organismului uman, glucidele asigurând energia necesară desfășurării activității celulare, proceselor biologice de înnoire, creștere și dezvoltare.

Material și metodă:

Prezentăm fiziopatogenia metabolismului glucidic, tabloul clinic, diagnosticul și atitudinea terapeutică în cazul diagnosticului pozitiv. Hiperglicemia este cauzată de secreție excesivă a hormonilor hiperglicemianți (adrenalina, glucagon, glucocorticosteroizi, hormonul de creștere) și secreția deficitară relativă sau absolută a insulinei.

Rezultate:

Diabetul zaharat este o boală cronică determinată de secreția și eliminarea insuficientă a insulinei de către pancreas sau utilizarea insuficientă a insulinei de către țesuturi. Principalele simptome ale diabetului zaharat sunt polifagia, polidipsia și poliuria, iar diagnosticul pozitiv se va pune în urma a cel puțin 2 determinări ale glicemiei cu valori peste 180 mg/dl, prezența glicozuriei și a testului de toleranță la glucoză.

Concluzii:

Prezentăm o parte din fiziopatologia metabolismului glucidic și anume diabetul zaharat și complicațiile pe termen lung ale acestuia.

DIVERTICULITA SIGMOIDIANĂ PERFORATĂ

Autor: Piron Ioan Adrian

Coordonator științific: Conf. dr. Voicu Dragoș

Motivația studiului: Diverticuli sunt pungi de dimensiuni diferite, formate prin protruzia mucoasei colice în afara lumenului. Există două tipuri de diverticuli: adevărați și falși (pseudodiverticuli). Boala diverticulară este relativ des întâlnită în ultimul timp în practica medicală. Complicația sa cea mai frecventă este perforația, iar segmentul cel mai afectat este de obicei colonul sigmoid.

Material și metodă: Materialul faptic este reprezentat de 50 bolnavi (31 femei, 19 bărbați, vârsta 48-72 ani), operați de urgență în perioada 2010-2019, pentru diverticulită sigmoidiană, cu evoluție paucisimptomatică, neinvestigată și necunoscută anterior, cu debut clinic prin perforație. Metodele paraclinice de diagnostic au fost: testele de laborator de rutină, radiosopia abdominală simplă, echografia abdominală și tomografia computerizată.

Rezultate și Discuții: Toate cazurile au fost rezolvate chirurgical prin colectomie Hartmann, cu extirparea segmentului intestinal afectat. Tehnica a fost ușurată de prezența dolicosigmoidului în 46 cazuri. Evoluția postoperatorie imediată a fost favorabilă, cu mortalitate nulă.

Concluzii: Se subliniază frecvența crescută a bolii diverticulare și necesitatea unui diagnostic precoce, pentru prevenirea complicațiilor majore; utilitatea diagnostică a examenului tomografic; eficiența terapeutică a operației Hartmann în chirurgia de urgență a diverticulitei sigmoidiene perforate.

Cuvinte cheie: diverticuloza colonică, perforație, tratament chirurgical, intervenție Hartmann.

DE LA BULLYING LA SCHIZOFRENIE

Autor: Rantia Andreea

Coordonator științific: ȘL. dr. Lavinia Alexandra Moroianu

Motivația studiului:

Bullying-ul reprezintă o problemă de actualitate la nivel mondial, fenomen în continuă creștere și dezvoltare, având efect negativ asupra sănătății mintale a copilului și adolescentului, atât în calitatea vieții acestuia, cât și în dezvoltarea lui spre viitor.

Material și metodă:

Am ales să prezentăm un caz clinic al unei adolescente de 14 ani, cu debut de schizofrenie declanșată în urma multiplelor atacuri de bullying pe o personalitate ușor modificată, personalitate de tip borderline.

Rezultate:

Pe baza cazului propus se vor discuta atât impactul debutului bolii, perioada internării, cât și evoluția bolii până în prezent (2 ani de la prima internare), precum și factorii favorizanți unui prognostic pozitiv pentru tânăra adolescentă.

Concluzii:

Implicațiile bullying-ului în perioada adolescență sunt asociate cu probleme de sănătate mintală ulterioară, ceea ce împiedică dezvoltarea independentă în perioada adultă.

Cuvinte cheie: Bullying, schizofrenie, adolescent, repercusiuni.

ASCITA ÎN CIROZA HEPATICĂ – ASPECTE ETIOPATOGENICE, CLINICE ȘI TERAPEUTICE

Autor: Scutaru Alexandra-Andreea

Coordonator științific: Conf. dr. Bălan Gabriela

Motivația studiului: Instalarea ascitei la pacienții diagnosticați cu ciroză hepatică reprezintă un punct de cotitură în evoluția bolii, deoarece rata de supraviețuire scade într-o manieră îngrijorătoare, la 2 ani atingând aproximativ 50%. În studiul de față am analizat comparativ date etiopatogenice, clinice și terapeutice, în încercarea de a înțelege mai bine circumstanțele apariției și influența ascitei, dar și necesitatea căutării neîntrerupte a unor alternative terapeutice care ar ameliora calitatea vieții acestor pacienți.

Material și metodă: Studiul a inclus 213 pacienți diagnosticați cu ciroză hepatică, internați în Secția Clinică de Gastroenterologie a Spitalului Județean de Urgență „Sfântul Apostol Andrei” Galați, în perioada februarie 2019-februarie 2020. Au fost analizate comparativ: lotul de studiu, cuprinzând 108 pacienți cu ciroză hepatică decompensată prin ascită și lotul martor, cuprinzând 105 pacienți cu ciroză hepatică fără ascită. Datele utilizate au fost colectate din foile de observație a pacienților și bazele de date ale laboratorului de analize medicale și de imagistică.

Rezultate și Discuții: În lucrarea de față, sexul masculin a avut o pondere mai mare în ambele loturi, iar consumul de alcool a reprezentat principala etiologie. Durata de spitalizare a fost superioară în rândul pacienților cu ascită, la fel ca și apariția complicațiilor. Majoritatea pacienților cu ascită au fost încadrați în clasa Child C (59,3%), față de pacienții fără ascită, încadrați majoritar în clasa Child A (54,3%). Investigațiile de laborator efectuate în cazul pacienților cu ascită evidențiază o deteriorare accentuată a principalelor funcții ale organismului, iar rata de deces a fost superioară în rândul acestora.

Concluzii: Apariția ascitei agravează prognosticul pacienților cu ciroză hepatică și generează costuri suplimentare sistemului de sănătate, singurul tratament curativ rămânând, în final, transplantul hepatic.

TROMBOLIZA FACE DIFERENȚA

Autor: Mihaela Mădălina Șerban

Coordonator științific: ȘL. dr. Șapira Violeta, Conf. dr. Lungu Mihaela

Motivația studiului: În ciuda progreselor vizibile efectuate în tratamentul accidentului vascular cerebral (AVC), în terapia de reabilitare și prevenire a AVC, acesta rămâne în continuare una din principalele cauze de dizabilitate și deces. Mai mult de atât, studii recente au demonstrat o incidență crescută a AVC ischemic la adulții tineri.

Material și metodă: Prezentăm cazul unei paciente în vârstă de 20 de ani, fără antecedente personale patologice, care s-a prezentat în serviciul de urgență pentru vărsături în jet, asimetrie facială, hemiplegie stângă, ataxia membrelor drepte, tulburări de vedere, dizartrie, simptome debutate cu 30 minute înainte de prezentare, după o stare conflictuală. Se efectuează tomografie cerebrală care evidențiază semn indirect de AVC ischemic în teritoriul vertebrobazilar – hiperdensitate spontană la nivelul arterei bazilare. În vederea precizării etiologiei AVC s-a efectuat de urgență ecografie cardiacă care a evidențiat persistența de foramen ovale.

Rezultate și Discuții: Se efectuează tromboliză cu evoluție favorabilă a simptomatologiei, cu scăderea NIHSS de la 18 puncte în momentul prezentării la 8 puncte la sfârșitul trombolizei (la o oră) și un NIHSS 0 la 24 de ore de la tromboliză. Dacă spectrul etiologiei AVC ischemic la tineri este diferit de cel al pacienților vârstnici, tratamentul este similar, iar studiile de specialitate au demonstrat un prognostic mult mai bun la tineri.

Concluzii: Pacienții tineri cu AVC ischemic sunt adesea o provocare de diagnostic și tratament. În cazul de față, intervenția rapidă a permis o recuperare integrală. La această grupă de pacienți stabilirea criteriilor de diagnostic și tratament este o sarcină complexă, decizia finală revenind neurologului, care este responsabil pentru fiecare caz specific.

COMPLICAȚII INFECȚIOASE ALE BY-PASS-ULUI CAROTIDO-SUBCLAVICULAR LA UN PACIENT CU BOALĂ NEOPLAZICĂ ȘI IMUNODEFICIENȚĂ

Autori: Stănculea Floris Cristian, Boingeanu Otniel, Lovin Aurelian-
Daniel

Coordonatori științifici: Conf. dr. Lungu Mihaela, ȘL. dr. Șapira
Violeta

Motivația studiului:

Prin acest studiu dorim să aducem în lumină existența complicațiilor majore ale unui by-pass carotido-subclavicular (CSB) la un pacient imunocompromis cu multiple comorbidități.

Material și metodă:

O pacientă în vârstă de 73 ani, ce acuză tulburări de mers și ortostatism, vertij, asociate cu hemipareză dreaptă sechelară se internează și se stabilește diagnosticul de CSB complicat infecțios, cu fistulă laterocervicală, asociat unei neoplazii ovariene.

Rezultate și Discuții:

Boala neoplazică aflată într-un stadiu avansat, infecțiile urinare recurente și obezitatea au favorizat apariția complicației de tip infecțios a CSB. Cu toate acestea, by-pass-ul carotido-subclavicular nu și-a pierdut permeabilitatea.

Concluzii:

Chiar dacă în literatura de specialitate sunt foarte puține cazuri de suprainfecție a CSB, ele există, iar numai o atitudine terapeutică promptă susține supraviețuirea pe termen lung.

METODE RECONSTRUCTIVE ÎN DEFECTE POSTCOMBULSIONALE ALE MEMBRULUI INFERIOR

Autori: Stroi Maricela, Stroi Nicoleta

Coordonatori științifici: Conf. dr. Bușilă Camelia, dr. Luca Andreea
Mioara

Motivația studiului:

Principiul fundamental în reconstrucția defectelor tisulare constă în alegerea unei metode reconstructive simple, dar eficientă sau în unele cazuri a unui procedeu chirurgical complex precum transferul liber de țesut, cu rezultate superioare din punct de vedere estetic și funcțional.

Material și metodă:

Prezentarea mai multor cazuri clinice în care s-au folosit cu succes diverse metode reconstructive precum grefe de piele, plastie cu lambouri triunghiulare încrucișate, lambouri locale, lambouri libere.

Rezultate și Discuții:

Alegerea metodei reconstructive în funcție de avantajele și dezavantajele sale, de condițiile generale ale pacientului, cât și monitorizarea și tratarea complicațiilor perioperatorii, postoperatorii imediate și tardive au condus la o evoluție favorabilă pe termen lung a pacienților.

Concluzii:

Alegerea procedurii reparatoare o va face chirurgul în funcție de experiența și curajul său profesional, precum și de alți factori importanți cum ar fi: mărimea și localizarea defectului, vârsta și dorința pacientului, existența sau nu a unor țesuturi asociate cu scopul de a obține rezultate favorabile.

CANCER DE PROSTATĂ DIAGNOSTICAT TARDIV CU METASTAZE OSEOASE

Autor: Vlad Gabriela-Simona

Coordonator științific: Conf. dr. Rebegea Laura

Motivația studiului:

Cancerul este o boală caracterizată printr-o proliferare celulară necontrolată. Incidența acestei boli crește de la an la an iar mortalitatea crește în paralel cu aceasta (este a doua cauză de morbiditate din Europa). Limitarea extinderii acestei boli poate fi redusă prin expunerea minimă la anumiți factori cauzali și la metode de screening.

Material și metodă:

Prezentăm cazul unui pacient de sex masculin în vârstă de 70 de ani care s-a prezentat la spital pentru o paralizie incompletă a membrilor inferioare instalată treptat de câteva zile. Investigațiile imagistice au relevat procese înlocuitoare de spațiu la nivelul coloanei toracale T7-T9 cu invazie în canalul medular, care a ridicat suspiciunea unor metastaze osoase. Clinic, pacientul prezenta sindrom de compresiune medulară. Descriem investigațiile efectuate pentru decelarea tumorii primare precum și tratamentul efectuat în urgență.

Rezultate și Discuții:

Prezentarea în stadiu avansat de boală, respectiv metastatic, limitează opțiunile terapeutice cu intenție curativă, limitându-ne în acest caz la tratament paliativ într-o localizare neoplazică la care efectuarea periodică a markerului PSA duce la diagnosticarea timpurie a neoplasmului de prostată.

Concluzii:

Complicațiile tumorilor maligne survin tardiv, 2/3 din istoria naturală a bolii neoplazice se desfășoară subclinic iar screening-ul pacienților la risc (vârstă, antecedente heredo-colaterale, etc.) ar putea contribui eficient la diagnosticul în stadiu de boală localizată, cu creșterea supraviețuirii.

SARS-COV-2 – PROTECȚIE SAU REINFECȚIE?

Autor: Mădălina Vlăsceanu

Coordonatori științifici: ȘL. dr. Violeta Șapira, Conf. dr. Mihaela Lungu

Motivația studiului: Numărul cazurilor de infecție cu noul coronavirus-19 (nCoV-19) se apropie de 4 milioane la nivel mondial. Răspunsul imun la COVID-19 nu este încă înțeles. După cum afirmă OMS „nici un studiu nu a evaluat încă dacă prezența anticorpilor la SARS-CoV-2 conferă imunitate la o infecție ulterioară cu acest virus”.

Material și metodă: Prezentăm cazul unei paciente de 75 de ani, cunoscută cu multipli factori de risc cardiovasculari, care a fost diagnosticată cu infecție SARS-CoV-2. Conform protocolului național de monitorizare, pacienta a fost testată în ziua a 12-a și a 13-a de la primul test pozitiv, rezultatele fiind negative. Pacienta revine în departamentul de urgențe la 9 zile de la ultima testare negativă pentru COVID-19, fiind diagnosticată cu accident vascular cerebral ischemic subacut parietal stâng, dar fără a prezenta simptome respiratorii. Provenind dintr-un focar de infecție (pacientă instituționalizată), este retestată pentru infecție cu SARS-CoV-2, rezultatul fiind pozitiv.

Rezultate și Discuții: Se ridică întrebarea - *Poate cineva care s-a vindecat de COVID-19 să dezvolte din nou boala?* Experții notează că rezultatele testelor care sugerează infecții recurente pot rezulta din diagnostice eronate, legate de o capacitate de testare limitată, dar aceștia avertizează, de asemenea, că există posibilitatea reactivării virusului. Alți cercetători consideră, dimpotrivă, că un rezultat pozitiv după un rezultat negativ este de fapt un rezultat fals pozitiv, probabil din cauza materialului viral persistent. Va trece ceva timp până să înțelegem pe deplin puterea ”armatei” pe care sistemul imunitar o creează împotriva acestui virus.

Concluzii: COVID-19 este cel mai provocator agent patogen cu care ne confruntăm în ultimele decenii. Este un inamic foarte dificil și provocator, care așteaptă să fie descoperit.

UN CAZ DE CANCER DUBLU SINCRON VEZICULAR ȘI HEPATOCELULAR

Autor: Cristina Vodă

Coordonator științific: Conf. dr. Dragoș Voicu

Motivația studiului:

Cancerul sincron vezicular și hepatocelular este rar întâlnit, având datele clinice limitate. Se bănuiește că infecția cronică a veziculei biliare se transmite țesuturilor hepatice din jur, ceea ce determină autoreînnoirea aberantă a acestora și, ulterior, malignizarea.

Prezentarea cazului

În cadrul secției Chirurgie I a Spitalului Județean de Urgență Brăila, a fost internată o pacientă de 65 de ani, cu un sindrom dureros-dispeptic moderat de tip biliar, în etajul superior abdominal. În urma explorărilor biologice și imagistice, diagnosticul preoperator a fost de carcinom de veziculă biliară cu metastaze hepatice. Intraoperator, metastazele hepatice s-au infirmat, constatându-se în patul vezicular o proliferare malignă. S-a practicat colecistectomie și rezecție cuneiformă atipică a ficatului subjacent, cu intenția de radicalitate. Diagnosticul de cancer sincron s-a confirmat postoperator de examenul histopatologic: adenocarcinom colecistic și colangiocarcinom hepatic. Pacienta a refuzat chimioterapia adjuvantă. Decesul a survenit la opt luni după operație, din cauza evoluției neoplaziei.

Concluzii:

Cancerle duble sincrone, care implică atât ficatul, cât și vezicula biliară sunt foarte rare. Din cauza lipsei de caracteristici clare, neoplazia hepatică nu se diferențiază cu ușurință de metastazarea hepatică a AKV; de aceea sunt necesare tehnici de diagnostic precise. Alegerea strategiei de tratament trebuie făcută cu atenție, pentru ambele neoplazii, împreună cu oncologul.

SECȚIUNEA II: MEDICINĂ DENTARĂ

COMISIA DE EVALUARE

PREȘEDINTE

Prof. dr. habil. Mădălina Nicoleta MATEI

MEMBRI

Prof. dr. habil. Kamel EARAR

Conf. dr. Ciprian Adrian DINU

Conf. dr. Iulia CHISCOP

SECRETAR

Asist.drd. Gabriel Valeriu POPA

TEHNICA RECONSTITUIRII DIRECTE - O ABORDARE MODERNĂ A LEZIUNILOR DE UZURĂ DENTARĂ DIN ZONA FRONTALĂ

Autor: Aionoaiei Bianca-Maria

Coordonatori științifici: Conf. dr. Dorina-Cerasella Șincar, Asist. drd.
Ada Ștefănescu

Motivația studiului:

Restaurările complexe, în special în zona frontală, implică adoptarea unor decizii terapeutice de către medicul stomatolog care să satisfacă atât nevoile, cât și așteptările pacientului. Scopul acesteilucrări este de a demonstra eficiența tehnicii reconstituirii directe în zona frontală, în cazul dinților cu leziuni de uzură și discromii extrinseci, în vederea realizării unui tratament dentar estetic.

Material și metodă:

A fost realizată o restaurare estetică în zona frontală prin tehnica reconstituirii directe cu rășină compozită fotopolimerizabilă la un pacient de sex masculin fără boli generale asociate, în vârstă de 45 de ani, ce prezenta leziuni de uzură și colorații extrinseci la nivelul dinților frontali superiori, vitali, imposibil de îndepărtat în urma igienizării profesionale a cavității orale.

Rezultate și Discuții:

Reconstituirea directă a permis realizarea în aceeași ședință de tratament a unei restaurări dentare care corespunde din punct de vedere estetic și funcțional cu situația clinică a pacientului, rezultatul fiind în concordanță cu nevoile și așteptările acestuia.

Concluzii:

Tehnica reconstituirii directe a dinților din zona frontală reprezintă o metodă terapeutică ce poate fi utilizată ca previzualizare a unei restaurări finale cu fațete ceramice dar și ca tratament provizoriu ce poate fi menținut o perioadă mai îndelungată de timp în cazul pacienților cu o situație socio-economică nefavorabilă, îmbunătățind astfel relația medic-pacient.

INFLUENȚA VIRUȘURILOR HEPATICE B ȘI C ASUPRA CALITĂȚII VIEȚII PACIENTULUI PARODONTOPAT

Autor: Al-Shukeir Abdallah

Coordonatori științifici: Conf. dr. Dorina-Cerasella Șincar, Asist. drd.
Gina-Păunița Grecu

Motivația studiului: Relația dintre manifestările orale și infecțiile cu virusuri hepatice este complexă, implicând aspecte medicale, psihologice, economice, etice. În cursul infecțiilor virale cronice cu VHB și VHC au fost asociate frecvent disfuncții ale glandelor salivare, care au dus la scăderea secreției de salivă și apariția unor leziuni oro-dentare, care afectează sănătatea orală și duc la scăderea calității vieții.

Material și metodă: Studiul s-a realizat pe un eșantion de 50 de pacienți adulți cu vârsta cuprinsă între 18 și 70 de ani la care a fost evaluată calitatea vieții pacienților cu boală parodontală și hepatite cronice cu virus VHB și/sau VHC. Pacienții s-au prezentat pentru diferite afecțiuni stomatologice în Centrul Stomatologic Țiglina din Galați, în perioada 01.10.2017- 30.09.2019. Pacienții au prezentat diferite tipuri de hepatite cronice, aceștia aflându-se în evidența cabinetelor centrului stomatologic pentru diferite afecțiuni stomatologice.

Rezultate: În urma examenului oral efectuat subiecților s-a constatat existența unei afectări parodontale, astfel că 33 de pacienți prezentau gingivite, 9 pacienți parodontite, 8 pacienți fără afecțiuni parodontale.

Concluzii: Hepatitele favorizează riscul de infecție și distrucție parodontală prin mecanismul de scădere a imunității dar nu este obligatoriu ca un pacient cu hepatită să prezinte boală parodontală întrucât factorul determinant rămâne placa bacteriană. Asigurarea corespunzătoare, corectă și constantă a igienei dentare și a cavității orale, scade riscul dezvoltării unei boli parodontale chiar și pe fondul existenței unei boli sistemice.

Cuvinte cheie: Hepatită B, hepatită C, parodontită marginală cronică.

MĂSURI SPECIFICE DE PROTECȚIE ÎMPOTRIVA INFECȚIEI CU SARS-COV-2 ÎN MEDICINA DENTARĂ

Autori: Andrii Andreea, Caraman Liliana-Simona
Coordonator științific: Conf. dr. Pantelie Nicolcescu

Vom prezenta în această lucrare măsurile de protecție general valabile și specifice în prevenirea infectării cu virusul SARS-CoV-2, în cadrul specialității de medicină dentară.

Astfel, se va analiza detaliat, prin prisma datelor din literatura de specialitate, eficiența fiecărui mijloc de protecție (tip de mască, ochelari, viziere etc).

La capitolul concluzii, se va propune un plan de conduită pentru studenții de la medicină dentară, care să prevină contaminarea și infectarea cu SARS-CoV-2.

APRECIEREA RISCULUI CU INFECȚIE DE COVID-19 ÎN CAZUL STUDENȚILOR LA MEDICINĂ DENTARĂ

Autori: Caraman Liliana-Simona, Andrii Andreea
Coordonator științific: Conf. dr. Pantelie Nicolcescu

În această lucrare, ne-am propus să analizăm detaliat riscul de îmbolnăvire cu COVID-19 în cazul studenților la medicină dentară. În acest sens, vom prezenta principalele caracteristici epidemiologice clinice și evolutive ale infecției cu SARS-CoV-2, urmând ca la final să tragem concluzii pertinente în estimarea și aprecierea acestui risc la momentul actual în rândul studenților la medicină dentară.

HIPERCREȘTERILE GINGIVALE, DE LA ETIOLOGIE LA TRATAMENT

Autor: Apostolache Diana Raluca

Coordonator științific: Conf. dr. Moisei Mihaela

Motivația studiului:

Modificările de volum în sensul hipercreșterilor au o incidență crescută, cuprinsă între 7% și 75% în funcție de factorul etiologic, local sau general și de susceptibilitatea individuală. În lumina acestor certitudini se impune diagnosticarea riguroasă a fiecărei entități și instituirea tratamentului pretabil.

Material și metodă:

A fost analizat statusul parodontal a 80 de pacienți cu vârsta între 36 și 84 ani din Galați. S-au evaluat hipercreșterile gingivale și etiologia acestora. Fiecare pacient a beneficiat de un tratament individualizat antimicrobian, restaurativ, chirurgical în colaborare cu medicul curant al afecțiunii sistemice, unde a fost cazul.

Rezultate și Discuții:

S-au identificat hipercreșteri în 70% din cazuri, din care 15% cauze sistemice precum diabet, hipertensiune arterială, terapie hormonală. Evoluția acestora a fost favorabilă în urma tratamentului local și general și instituirea unei igiene orale corecte de către pacient. O parte din pacienți au beneficiat de schimbarea unor medicamente generale care întrețineau hiperplaziile, sub directă supraveghere medicală.

Concluzii:

Diagnosticul precoce, consultul interdisciplinar și tratamentul complex și complet sunt elemente cheie în remiterea acestor augmentări de volum gingival.

IMPLICAȚIILE SUBSTANȚELOR ANTIMICROBIENE ÎN TRATAMENTUL AFECȚIUNILOR PARODONTALE

Autor: Lucia Bancu

Coordonator științific: Conf. dr. Mihaela Moisei, Prof. dr. Maria Cioroi

Motivația studiului:

Etiologia microbiană a afecțiunilor parodontale a impus studierea substanțelor antimicrobiene în protocoalele de tratament. Studiile clinice au demonstrat eficacitatea acestor substanțe în asociere cu procedurile mecanice locale.

Material și metodă:

S-au investigat 50 pacienți între 29 și 62 ani, cu diagnostic parodontal. S-au analizat conduitele de tratament ce au inclus medicația antimicrobiană atât în gingivite cât și în parodontite. Antisepticele cu clorhexidină au fost în concentrații între 0,12-0,2%. Chimioterapicele s-au prescris după antibiogramă și au fost din clasa penicilinelor, macrolidelor și imidazolilor, aplicate sistemic și local. Rezultatele terapeutice s-au evaluat comparativ prin indici de placă, gingival GI și de sângerare papilară PBI pe un interval de 12 luni.

Rezultate și Discuții:

În gingivite antisepticele administrate 3 luni simultan cu înlăturarea factorilor locali favorizanți au dus la vindecare completă. În parodontitele medii, antibioterapia adjuvantă generală și locală a dus la valori de 0,3 pentru GI și PBI. În parodontitele profunde asocierea antibioterapiei generale a condus la remiterea fenomenului inflamator și menținerea rezultatelor, GI și PBI la valori maxime 0,7.

Concluzii:

Chimioterapicele utilizate judicios în schemele terapeutice ale îmbolnăvirilor parodontale au condus la amendarea inflamației, respectiv stabilizarea formei clinice de îmbolnăvire.

Cuvinte cheie: substanțe antimicrobiene, afecțiuni parodontale.

REABILITAREA ORALĂ A PACIENTULUI EDENTAT PARȚIAL CU OSTEOPOROZĂ

Autor: Bobocea Fivia

Coordonator științific: Conf. dr. Mariana Ilie

Motivația studiului:

Osteoporoza este o afecțiune a sistemului osos ce se tratează cu bifosfanați. În acest studiu am vrut să demonstrez faptul că există variante multiple de tratament în cazul pacienților edentați parțial, dar trebuie luate în considerare antecedentele personale patologice și elaborarea unei soluții terapeutice care să asigure homeostazia sistemului stomatognat și să nu afecteze starea de sănătate generală.

Material și metodă:

Studiul s-a efectuat în perioada aprilie 2019- februarie 2020, într-un cabinet de medicină dentară din județul Galați pe un lot de 48 de pacienți. Aceștia au fost examinați, li s-a efectuat anamneza, examenul clinic și examenul radiologic. S-a realizat consultul interdisciplinar cu medicul specialist în tratarea osteoporozei și s-a stabilit planul de tratament adecvat situației clinice precum și contraindicațiile.

Rezultate:

Din cauza antecedentelor personale patologice, respectiv osteoporoza tratată cu bifosfanați, a fost contraindicată terapia implanto-protetică, pacienții urmând a fi reabilitați cu ajutorul lucrărilor protetice conjuncte și adjuncte. După finalizarea tratamentelor s-a observat un succes de sută la sută în restaurarea funcțiilor fizionomice și fonetice. În ceea ce privește funcția masticatorie, cu ajutorul lucrărilor adjuncte s-a observat o scădere cu 20 la sută din capacitate maximă, evidențiată prin numărul redus și dimensiunea mare a fragmentelor alimentare.

Concluzii:

În practica stomatologică există variante multiple de tratament, astfel că soluția potrivită la pacienții cu osteoporoză a fost tratamentul cu ajutorul lucrărilor protetice conjuncte și adjuncte. Reabilitarea funcțiilor sistemului stomatognat a fost realizată cu succes.

Cuvinte cheie: osteoporoză, protetică conjunctă, adjunct

BIOMARKERI SALIVARI CA INSTRUMENTE DE DIAGNOSTIC ÎN AFECȚIUNILE ORALE

Autori: Borjoi Florentina Claudia, Mihai Claudia Ionela
Coordonatori științifici: ȘL. dr. Paltenea Elpida, Conf. dr. Chițescu
Carmen Lidia

Motivația studiului: Biomarkerii salivari sunt, în principal, proteine salivare, enzime, anticorpi, hormoni, etc. care reflectă starea fiziologică a organismului și pot fi detectați și monitorizați. Biomarkerii salivari oferă multe avantaje în comparație cu alte instrumente de diagnostic, cu referire la colectarea salivei, care este rapidă, ușoară, neinvazivă și ieftină. Ne propunem evidențierea celor mai noi cercetări în domeniul utilizării salivei ca fluid de diagnosticare a bolilor orale și de monitorizare a stării de sănătate a organismului.

Material și metodă:

Acest studiu este o cercetare descriptivă bazată pe literatura de specialitate. Astfel, am studiat literatura științifică în acest domeniu din ultimii 5 ani, cu accent pe rezultatele cele mai promițătoare și aplicabile în laboratorul clinic. Studiul documentar a vizat utilizarea proteinelor salivare β -defensin-2 și histatin-5 ca marker de diagnostic al evoluției cariilor timpurii și biomarkerii salivari, ca de exemplu micro ARN, pentru diagnosticarea precoce a diferite forme de cancer.

Rezultate și Discuții:

Studiile și cercetările realizate în ultimii ani arată că pentru monitorizarea stării de sănătate, debutul și evoluția bolii și rezultatul tratamentului, biomarkerii salivari reprezintă instrumente extrem de sensibile și specifice.

Concluzii:

Saliva este un biofluid ușor accesibil, cu un potențial imens de diagnostic. Saliva este un eșantion important, cu relevanță clinică, în diagnosticarea bolilor sistemice și ale cavității orale.

TURISMUL DENTAR ÎN SUD-ESTUL EUROPEI

Autori: Beatrice-Mădălina Burlui, Andrei Cușnir, Borislav Chilikov
Coordonator științific: Conf. dr. Răzvan Leață

Motivația studiului: În secolul XXI stilul de viață este dictat de viteză, astfel că alimentația nesănătoasă, o igienă bucală deficitară precum și alți factori își fac simțită prezența tot mai des. Acești factori contribuie la numeroase patologii dentare cu care se confruntă oamenii de pe tot globul. În țările aflate în plină dezvoltare, costurile sunt mult mai accesibile, iar pregătirea personalului medical foarte bună. Astfel, turismul dentar a început a se extinde în țări precum România, Bulgaria, Republica Moldova, care tratează anual pacienți din Vestul Europei și nu numai.

Material și metodă: Lucrarea de față are la bază un studiu ce prezintă avantajele pe care le au pacienții, comparativ cu cele din alte regiuni geografice, ce utilizează serviciul turismului dentar în România, Republica Moldova și Bulgaria. Se indică oferta turistică și cea stomatologică de la o clinică din țările menționate anterior, inclusiv prețurile acestora, observând în final beneficiile de care au parte pacienții din întreaga lume.

Rezultate și discuții: Combinând "utilul cu plăcutul", respectiv tratamentul stomatologic cu vacanța într-o țară străină, pacienții au parte de un act terapeutic de calitate, o vacanță și prețuri cu mult diminuate față de țara din care provin.

Concluzii: Stomatologia este unul din domeniile în care învățarea continuă este foarte importantă, iar medicii noștri știu acest lucru. Clinicile dentare din aceste țări dispun de echipamente moderne, medici foarte bine pregătiți și o ofertă de tratament largă, de la implanturile dentare până la cosmetică dentară, toate având prețuri foarte accesibile.

PROTOCOLUL DE STRATIFICARE POLICROMATICĂ-SUCESUL RESTAURĂRILOR DIRECTE ÎN CAVITĂȚILE OCLUZALE ȘI OCLUZO- PROXIMALE

Autori: Cristina Cehan, Ioana Cosma, Nicoleta Bercaru
Coordonatori științifici: ȘL. dr. Magdalena Rusu-Negraia,
Îndrumător științific: Asist. drd. Oana Chipirliu

Motivația studiului: Restaurările directe sunt domeniul deopotrivă constructiv și creativ al stomatologiei actuale, practicianul devenind terapeut și artist deopotrivă, având deziderate atât de ordin curativ (tratamentul leziunilor carioase), cât și de reproducere a detaliilor naturale ale dintelui, refacerea vizuală a reliefului morfologic oferind rezistență și naturalețe complexului dinte-restaurare.

Material și metodă: Studiul a fost realizat prin analiza comparativă a diferitelor lucrări științifice și teste clinice disponibile în publicațiile de specialitate din perioada 2014-2019.

Rezultate și discuții: Contrakția de polimerizare ce apare la interfața dinte/restaurare în zona laterală prezintă valori mai mari decât în cazul restaurărilor frontale datorită configurației diferite a cavităților și volumului mărit al acestora. Succesul restaurărilor directe este sub controlul medicului care printr-un protocol standard de stratificare menține la valori minime contracția de polimerizare a materialului compozit și implicațiile clinice ale acesteia (microinfilturația marginală, caria secundară marginală și hipersensibilitate postoperatorie).

Concluzii: Înțelegerea deplină a tuturor factorilor implicați și a interacțiunilor lor complexe s-a dovedit foarte dificilă până în momentul de față. Protocolul de stratificare reprezintă arta succesului în cazul tratamentelor odontalerestaurative cu materiale compozite.

IMPORTANȚA PROFILAXIEI DENTARE ÎN BOALA PARODONTALĂ

Autor: Clătici Monica

Coordonator științific: Conf. dr.Mariana Ilie

Motivația studiului:

Am ales tema “Importanța profilaxiei în boala parodontală” deoarece reprezintă un subiect de actualitate, promovând educația sanitară. Îndepărtarea tartrului supra și subgingival prin intermediul detartrajului s-a dovedit a fi o metodă de tratament non-invazivă, simplă, eficientă, de prevenire a apariției afecțiunilor stomatologice.

Material și metodă:

Studiul s-a desfășurat în perioada 1 februarie 2019 – 1 februarie 2020, într-un cabinet stomatologic din județul Galați, unde s-a examinat un lot de 35 de pacienți. Subiecților li s-au efectuat: anamneza, examenul clinic obiectiv și examenele complementare. Astfel, s-a determinat prezența depozitelor de tartru în diferite zone ale arcadelor dentare, în vederea efectuării profilaxiei dentare.

Rezultate:

Din lotul de 35 de pacienți, doar 80% au revenit în cabinetul de medicină dentară pentru reevaluare clinică. Aceștia au fost monitorizați la un interval de 6 luni după efectuarea profilaxiei dentare, prin examen clinic. S-a constatat că la 77% dintre pacienți situația clinică s-a îmbunătățit și doar pentru 23% dintre pacienți situația s-a înrăutățit datorită nerespectării indicațiilor medicului în privința menținerii igienei orale.

Concluzii:

Tratamentul profilaxiei dentare este complex, acesta fiind format din îndepărtarea plăcii bacteriene, a tartrului supra și subgingival, dar și a proceselor carioase.

Cuvinte cheie: tartru, placă bacteriană, detartraj, profilaxie

ROLUL MOLARULUI DE ȘASE ANI ÎN RELAȚIA OCLUZALĂ

Autor: Alina Lepădatu Coman, Andreea Ciolacu
Coordonator științific: Asist. drd. Gabriel Valeriu Popa

Motivația studiului:

La trecerea de la dentiția temporară la cea definitivă în zona laterală, molarul de șase ani inferior și superior joacă un rol important în angrenajul celor două arcade dentare, cea mandibulară în raport cu cea maxilară.

Material și metodă:

Aplicarea unui chestionar în vederea culegerii de răspunsuri despre starea de sănătate orală, prevenție orală, date care s-au coroborat cu statusul dentar, iar rezultatul ne furnizează date despre impactul prevenției orale asupra stării de sănătate a cavității orale.

Rezultate:

În urma centralizării datelor din chestionar și a analizării acestora, coroborate cu statusul dentar, 78% din participanții la studiu au prezent molarul de șase ani integru pe arcada dentară, iar din ceilalți participanți la studiu, în procent de 22%, molarul de șase ani este prezent pe arcada dentară la 10 participanți, acesta fiind reconstruit prin obturație, la 7 participanți molarul de șase ani prezintă distrucție coronară, iar la 5 subiecți se constată lipsa acestora.

Concluzii:

Implementarea regulilor de igienă orală de la vârste mici, reluate pentru a fi aprofundate și conștientizate cu fiecare etapă de viață pe care un tânăr o parcurge până la stadiul de adult, se transpun la final în nevoile și urgențele acestuia față de asistența stomatologică.

Cuvinte cheie: molar, prevenție dentară, status dentar, ocluzie, arcadă dentară

ZÂMBETUL - REȚETA PENTRU SUCCES

Autori: Roxana Drăgan, Andreea Ciolacu
Coordonator științific: Asist. drd. Gabriela Popa

Motivația studiului:

Zâmbetul sincer și plăcut scoate în evidență dinți perfecți, aliniați, fiind conștientizat de marea majoritate dintre noi ca plus valoare pentru cei care doresc să arate frumos și de succes. În spatele zâmbetelor lor stă munca medicilor stomatologi, dedicată esteticii dentare, ei fiind cei care văd stomatologia ca o îmbinare perfectă între artă și știință. Elementele componente ale zâmbetului sunt în totală armonie cu expresivitatea și personalitatea individului.

Material și metodă:

S-a analizat static și dinamic fiecare componentă a zâmbetului și s-au studiat corelațiile care există între ele, astfel putându-se concretiza etapele ce trebuie urmate în construcția și atingerea unui zâmbet de succes.

Rezultate:

Însușirea și perceperea de către specialist a pașilor și tehnicilor necesare unei reconstrucții optime a zâmbetului, în coroborare cu așteptările pacientului.

Concluzii:

Estetica dentară ca ramură nouă a stomatologiei s-a născut din dorința oamenilor de a avea un zâmbet cât mai frumos. Această specializare se adresează pacienților care-și doresc dinți sănătoși, cât mai armonizați cu fizionomia lor și nu în ultimul rând, dinți mai albi. Imaginea feței sau a figurii generează succesul, iar o imagine frumoasă devine perfectă cu un zâmbet perfect.

Cuvinte cheie: zâmbet, față, figură, zonă frontală, succes

ZIRCONIA DE LA A LA Z

Autori: Fusina Marco, Lobby Mustapha

Coordonatori științifici: Conf. dr. Leață Răzvan, Asist. drd. Marcu Teodora

Motivația studiului:

Folosirea zirconiului în medicina dentară pentru a obține rezultate estetice superioare.

Material și metodă:

Cazuri realizate cu scopul de a aprofunda execuția lucrărilor protetice utilizând materialul zirconiu prin metoda CAD-CAM.

Rezultate și Discuții:

Mulțumită experienței pe care am dobândit-o în timp a tehnologiei CAD-CAM și a tehnicii de machiaj extern personală "Allouy" reușim să realizăm lucrări protetice de înaltă calitate.

Concluzii:

Zirconiul a adus o schimbare importantă în medicina și tehnica dentară, permițându-ne să ne apropiem tot mai mult de aspectul natural al dinților.

ROLUL MEDIULUI SOCIO-FAMILIAL ÎN DEZVOLTAREA COMPORTAMENTULUI PACIENȚILOR ÎN CEEA CE PRIVEȘTE SĂNĂTATEA ORO-DENTARĂ

Autor: Ghimpu Daniela

Coordonator științific: Asist. Dr. Drăguș Laurențiu

Motivația studiului: Familia reprezintă un important constituent în oportunitatea de a participa în mod relevant la viața socială și de a se bucura de un tratament egal cu ceilalți. S-a subliniat relația mutuală dintre comportamentul pacienților față de sănătatea oro-dentară și educația primită.

Material și metodă: Studiul a fost realizat într-o clinică din municipiul București pe o perioadă de 6 luni, în timpul căreia s-au prezentat în total 109 pacienți. Completarea unui chestionar a fost obligatorie în vederea participării.

Rezultate și Discuții: S-au putut sintetiza rezultate din care a reieșit faptul că au predominat pacienții din mediul urban, în procent de 81,3%, motivul principal al vizitei la cabinet a acestora fiind controlul de rutină. Pacienții cu studii superioare asigură un consult stomatologic preventiv într-un procent de 57,9 %, față de pacienții cu studii primare sau medii.

Concluzii: S-a putut concluziona faptul că mediul socio-familial determină eficiența măsurilor ce pot fi instituite în funcție de particularitatea fiecărui pacient. Însă, de foarte multe ori, familiile dezorganizate din care provin aceștia nu pot acoperi tot procesul educațional, aceste lacune putând fi observate când aceștia ajung adulți.

REVIZUIRE SISTEMATICĂ ȘI META-ANALIZĂ PRIVIND ETIOLOGIA ȘI PREVALENȚA SINDROMULUI DE HIPOMINERALIZARE MOLAR- INCISIVĂ

Autor: Gotu Bogdan Marian

Coordonator științific: Prof. dr. habil. Matei Mădălina Nicoleta,

Îndrumător: Asist. drd. Onea Roxana-Mădălina

Motivația studiului: Obiectivul principal al acestui studiu a fost evaluarea prevalenței comune a sindromului de hipomineralizare molar-incisivă în rândul copiilor. În subsidiar, au fost analizați posibili factori etiologici asociați patologiei în cauză.

Material și metodă: O analiză calitativă din baze de date de specialitate, bazată pe modele cu efect aleatoriu, a fost utilizată pentru a calcula prevalența comună a hipomineralizării molar-incisiv, respectiv meta-analiză și analize de sensibilitate au fost efectuate pentru stabilirea eterogenității. Au fost obținute și analizate statistic informații demografice, istoricul medical al copiilor și date legate de sarcină.

Rezultate: Analiza publicațiilor incluse a evidențiat o prevalență comună cuprinsă între 8,6 - 14,2%, eterogenitatea dintre publicațiile incluse fiind ridicată. În analiza subgrupurilor, cea mai mare prevalență s-a înregistrat în America de Sud (2,54 – 40,16%), iar cea mai redusă în India (0,4 – 26,99%). Incisivii centrali maxilari au fost mai afectați decât cei mandibulari ($P = 0,01$). Defectul de structură a fost mai răspândit în rândul copiilor cu istoric de boli în primii patru ani de viață, inclusiv astm bronșic, amigdalită, adenoidită și terapie cu antibiotice în antecedente ($P = 0,001$), febră ($P = 0,014$).

Concluzii: Cele mai multe studii au evidențiat o incidență ridicată la nivel global a sindromului de hipomineralizare molar-incisivă, putând fi afectați unul din zece copii. Astfel, devine imperativ necesară dezvoltarea și implementarea unor strategii de asistență stomatologică eficiente.

PROFILAXIA CARIEI DENTARE

Autori: Hîrțanu Alexandra Ioana, Jebrini Mohamed
Coordonatori științifici: Conf. dr. Ilie Mariana, Asist. drd. Docan
Mihaela Oana

Motivația studiului:

Scopul acestui studiu a fost de a determina prevalența cariilor la pacienții analizați pentru a identifica principalele grupuri de risc și gradul de aplicare a metodelor de prevenire a cariilor dentare. La acești pacienți s-a determinat gradul de igienă orală, sigilarea șanțurilor și fosețelor, frecvența de verificare la cabinetul stomatologic.

Material și metodă:

Studiul a fost elaborat pe un număr de 50 pacienți care s-au prezentat la un cabinet stomatologic din Galați în perioada 15.09.2017-15.04.2019. Investigațiile s-au efectuat pe grupa de vârstă 6-18 ani. Analiza s-a realizat pe baza fișei de examinare a pacienților.

Rezultate și Discuții:

Analizarea a fost efectuată pe grupa de vârstă 6-18 ani. S-au determinat frecvența periajului dentar, sigilarea șanțurilor și fosețelor, frecvența efectuării controlului stomatologic.

Concluzii:

Studiul de față arată că la pacienții care s-au periat zilnic și au avut o alimentație corespunzătoare, numărul de carii și depozitele de tartru s-au redus. Dintre pacienții examinați cei mai mulți vin la controlul stomatologic o dată la 6 luni, iar cei mai puțini pacienți vin la control o dată la 3 luni. Cele mai multe afecțiuni dentare sunt la pacienți de gen masculin.

CONSIDERAȚII CLINICO-TERAPEUTICE ALE ANOMALIILOR DE CLASA A III-A ANGLE

Autor: Lorrena Igescu

Coordonator științific: Conf. dr. Mioara Decusară

Motivația studiului:

Tratamentul anomaliilor de clasa a III-a Angle reprezintă o provocare pentru medicii ortodonți din cauza manifestărilor dentare, scheletale, estetice și funcționale.

Material și metodă:

Pentru atingerea obiectivelor propuse, am selectat un lot de 410 pacienți, 258 de sex feminin și 152 de sex masculin, cu vârste cuprinse între 7-45 ani, din municipiul Galați, în perioada 15 noiembrie 2018-15 martie 2020, ce s-au adresat medicului ortodont, având drept motive ale prezentării tulburări de ordin estetic și funcțional. În funcție de particularitățile fiecărui caz clinic, pentru evaluarea unui diagnostic corect și stabilirea unui plan eficient de tratament s-au realizat investigații clinice și paraclinice pe baza cărora s-a analizat incidența anomaliilor de clasa a III-a Angle.

Rezultate și Discuții:

În cadrul întregului lot studiat s-a constatat o frecvență redusă a cazurilor clinice ce prezintă anomalie de clasa a III-a Angle, rezultate care au fost observate cu ajutorul analizei statice efectuate și exemplificate prin metode grafice.

Concluzii:

Datele obținute în urma cercetării științifice permit accentuarea nevoii de tratament ortodontic la pacienții cu anomalie de clasa a III-a Angle, în principal din cauza expresiilor clinice caracteristice ce afectează funcțiile aparatului dento-maxilar, dar și a tulburărilor consecutive asociate, fapt ce necesită o implicare mult mai mare a specialiștilor în abordarea acestor anomalii.

FIXAREA ADEZIVĂ: O NECESITATE ÎN STOMATOLOGIA MODERNĂ

Autori: Andreea Nicoleta Mînză, David Cristian Lipan
Coordonator științific: ȘL. dr. Magdalena Rusu-Negraia, Îndrumător
științific: Asist. drd. Oana Chipirlui

Motivația studiului:

Valorificarea proprietăților suprafeței și a fenomenului de adeziune între materiale constituie un moment important în practica stomatologică, care marchează o etapă de progres a stomatologiei moderne, ce s-a impus încă de la început prin utilizarea metodelor de preparare minim invazive pentru conservarea structurii dure dentare.

Material și metodă:

Studiul este bazat pe observarea importanței adeziunii în cazuri clinice și pe studiul articolelor, cărților, revistelor de specialitate.

Rezultate și Discuții:

Concept marcat de introducerea în anul 1955 a tehnicii de gravare acidă a smalțului în scopul îmbunătățirii adaptării marginale a restaurărilor cu materiale compozite la țesuturile dure dentare, fenomenul adeziunii stă la baza celor mai avansate tehnici în aplicațiile moderne ale stomatologiei restaurative adezive. În prezent, majoritatea manoperelor terapeutice în odontoterapia restauratoare și în protetica dentară se bazează pe principiile adeziunii la țesuturile dure dentare.

Concluzii:

În concluzie, tehnicile adezive reprezintă o mare evoluție pe care stomatologia a înregistrat-o în istorie rezultând o diversitate foarte mare de adezivi. Astfel, s-a încercat o tendință clară spre simplificarea procedurilor de aplicare, cu un număr redus de etape de lucru.

ALBIREA DENTARĂ ȘI STAREA IGIENEI ORALE – INFLUENȚA TIMPULUI ASUPRA REZULTATELOR TERAPEUTICE

Autor: Moise Cosmina-Mihaela

Coordonatori științifici: Conf. dr. Dorina-Cerasella Șincar, Asist. drd.
Gina-Păunița Grecu

Motivația studiului:

Albirea dentară aduce cu sine beneficii și riscuri de care trebuie să se țină cont înainte de efectuarea acesteia. Deoarece rezultatele terapeutice depind de menținerea unei bune igiene orale, este necesar a se alege metoda cea mai eficientă. Motivația studiului a fost aceea de a evidenția succesul în timp a două tehnici de albire utilizate în mod curent în practica stomatologică.

Material și metodă:

Studiul s-a desfășurat într-un cabinet din municipiul Galați în perioada 01.05.2018 – 30.04.2019 pe un lot de 26 de pacienți cu vârste cuprinse între 24 și 59 de ani, dintre care 15 de sex feminin și 11 de sex masculin, care s-au prezentat la cabinetul stomatologic solicitând un tratament de albire dentară. Jumătate dintre pacienți au fost tratați în cabinet, iar jumătate au fost tratați la domiciliu. Cazurile au fost evaluate la 2 săptămâni, la 6 luni și la 1 an de la finalizarea tratamentului de albire.

Rezultate:

Majoritatea pacienților tratați la cabinet și-au păstrat nuanța obținută în urma albirii până la un an de la finalizarea tratamentului. Comparativ, pacienții care au optat pentru albire la domiciliu au avut rezultate nefavorabile, vizibile după 6 luni de la încheierea tratamentului.

Concluzii:

Nu există diferențe semnificative între rezultate la 2 săptămâni de la tratament, însă acestea devin manifeste după 6 luni, factorul principal fiind starea igienei orale.

Cuvinte cheie: Albire dentară, estetică dentară

IMPORTANȚA UTILIZĂRII SISTEMELOR DE DIGĂ PENTRU IZOLAREA CÂMPULUI OPERATOR ÎN PRACTICA STOMATOLOGICĂ

Autor: Mădălina Nechita, Elena-Georgiana Giușcă

Coordonator științific: ȘL. dr. Magdalena Rusu-Negraia, Îndrumător

științific: Asist. drd. Oana Chipirlui

Motivația studiului: Realizarea unei manopere stomatologice într-un mod cât mai corect presupune înainte de toate efectuarea izolării câmpului operator și controlul eficient al umidității și sângerării gingivale prin folosirea unor sisteme de izolare adecvate.

Material și metodă: Dintre toate metodele cunoscute de izolare a câmpului operator, considerăm că cea mai bună este digă, care nu are analogi atât din punct de vedere al eficienței, cât și din punct de vedere al simplității folosirii acesteia. Cu ajutorul unor studii din diferite articole vom demonstra importanța izolării câmpului operator cu digă dentară și faptul că restaurările odontale efectuate într-un câmp operator izolat cu digă sunt mai eficiente și mai durabile în timp.

Rezultate și discuții: În literatura de specialitate contemporană tot mai frecvent este discutată problema ermetizării și izolării câmpului operator. În efectuarea restaurărilor directe cu materiale compozite hidrofobe apar probleme legate de lichidele biologice (saliva, lichidul gingival, sângele, condensarea vaporilor din aerul expirat). În rezolvarea acestor probleme ne ajută sistemul de izolare cu digă (Rubber Dam).

Concluzii: Controlul umidității este una din condițiile de bază în tratamentul stomatologic actual, iar izolarea cu digă ne poate ajuta în acest demers. Sistemele de digă ușurează mult munca medicului stomatolog: asigură o vizibilitate ameliorată, câmpul operator este perfect uscat și se pot obține calitățile optime ale materialelor restauratoare utilizate.

SOLUȚII DE IRIGARE UTILIZATE ÎN TRATAMENTUL ENDODONTIC

Autor: Ana Maria Necula

Coordonator științific: Asist. dr. Anamaria Zaharescu

Motivația studiului:

Spațiul endodontic include zone accesibile abordării cu instrumentarul endodontic și zone inabordabile cum sunt canalele laterale, tubulii dentinari, delta apicală sau ismul. Persistența infecției în interiorul spațiului endodontic reprezintă cauza principală de eșec a tratamentului endodontic. Studiarea soluțiilor terapeutice de înlăturare a biofilmului bacterian prezintă un mare interes.

Material și metodă:

Datele au fost colectate cu ajutorul unui chestionar. Au fost incluse întrebări legate de utilizarea izolării cu digă, soluțiile de irigat utilizate, concentrația lor, precum și utilizarea medicației antiseptice între ședințele de tratament.

Rezultate și Discuții:

Există la ora actuală diferite protocoale de irigare. Este necesar să se cunoască efectele soluțiilor de irigat utilizate, concentrația recomandată și timpul necesar de acțiune. Medicii stomatologi cu o experiență practică mai îndelungată utilizează mai frecvent apa oxigenată decât hipocloritul de sodiu. Se preferă îndepărtarea în totalitate a smearlayer-ului cu ajutorul soluției de EDTA 17% și acid citric. Clorhexidina se utilizează în special în retratamente. Utilizarea izolării cu digă influențează semnificativ alegerea iriganților.

Concluzii:

Bacteriile reprezintă cauza principală a afecțiunilor pulpare și periapicale. Complexitatea anatomiei endodontice și formarea smearlayer-ului în timpul instrumentării pot împiedica eliminarea în totalitate a bacteriilor.

În continuare se fac studii pentru a se găsi o soluție de irigat ideală, cunoscându-se faptul că nu există la ora actuală o soluție care să întrunească toate proprietățile necesare.

STUDIU ASUPRA RESTAURĂRILOR MONOBLOC REALIZATE CU MATERIALE COMPOZITECONDENSABILE

Autori: Andreea Popescu, RachidRadouane

Coordonator științific: ȘL. dr. Magdalena Rusu-Negraia, Îndrumător
științific: Asist. drd. Oana Chipirlui

Motivația studiului: În zilele noastre pacienții doresc tratamente stomatologice realizate într-un timp cât mai scurt și cât mai rezistente. Pentru a realiza cu succes restaurări directe din compozit, medicul stomatolog are nevoie de o tehnică simplă, cât mai puțin cronofagă și cu rezultate predictibile.

Material și metodă: Prin analiza și comparația diferitelor lucrări de cercetare disponibile în publicațiile de specialitate am reușit să surprindem și să evidențiem principalele avantaje ale tehnicii adezive de tip bulk care aduce schimbări majore în odontoterapia restauratoare.

Rezultate și discuții: Prin cercetări susținute s-au obținut îmbunătățiri ale rășinilor compozite, conferind clinicianului o nouă opțiune: realizarea unei obturații „în bloc”, de calitate și cu posibilitatea monitorizării contracției de priză. Timpul de lucru este astfel mult redus, procedura restaurativă fiind predictibilă și mai puțin stresantă pentru pacient. Materialele compozite pentru obturații bulk-fill prezintă o contracție mică de priză pentru a preveni microinfiltrația, iar tensiunile de la interfața adezivă sunt contracarate de elasticitatea materialului.

Concluzii: Restaurările monobloc cu materiale compozite de tip bulk-fill pot fi utilizate cu succes pentru reconstrucția coronară în cazul cavităților de clasa I sau a II-a, prezentând toate proprietățile necesare reușitei unui tratament odontal și scăzând considerabil timpul alocat procedurilor de restaurare.

STIUDIU PRIVIND MANAGEMENTUL PROTOCOLULUI TERAPEUTIC STOMATOLOGIC POST-PANDEMIEI PRODUSE DE VIRUSUL SARS- COV-2

Autori: Alexandra Tofan, Lucian-Emanoil Onișor, Raluca Sandu

Coordonatori științifici: ȘL. dr. Magdalena Rusu-Negraia,

Îndrumător științific: Asist. drd. Oana Chipirliu

Motivația studiului: Pornind de la criza globală, provocată de răspândirea rapidă a virusului SARS-CoV-2 și de numeroasele decese ce au determinat hotărâri drastice (printre care și închiderea temporară a cabinetelor stomatologice) în întreaga lume, apoi redeschiderea acestora, dar în condiții speciale de siguranță și protecție, am decis studierea posibilului protocol terapeutic de desfășurare a activității stomatologice post-pandemie.

Material și metodă: Materialele care stau la baza studiului constau în interpretarea unor articole medicale naționale și internaționale care detaliază potențialele riscuri ce pot să apară în cabinetul stomatologic, datele obținute prin metode statistice privind rata de infectare, respectiv răspândire a virusului, precum și a modalităților de prevenire a infectării și a eficiența acestora.

Rezultate și discuții: Ținând cont de caracteristicile unice ale tratamentelor stomatologice, unde o cantitate mare de aerosoli poate fi generată în timpul manoperelor, iar măsurile standard de protejare precum purtarea măștilor de protecție de către pacienți nu sunt posibile în timpul activității clinice, trebuie să plecăm de la ideea că toți pacienții sunt considerați potențial infectați. Astfel, igiena riguroasă a suprafețelor și a aerului în practica stomatologică devin imperative.

Concluzii: Pentru a reduce riscul de contaminare încrucișată, este posibil să asistăm în prezent, la o modificare considerabilă a protocoalelor stomatologice. Trebuie depuse eforturi considerabile pentru a decontamina atmosfera și toate suprafețele înainte de a trata următorul pacient.

SECȚIUNEA III: ȘTIINȚE FARMACEUTICE

COMISIA DE EVALUARE

PREȘEDINTE

Prof. dr. Costinela GEORGESCU

MEMBRII

Prof. dr. Maria CIOROI

Prof. dr. Irina Mirela APETREI

Conf. dr. Simona Claudia ȘTEFAN

SECRETAR

Asist. drd. Denisa BATÎR MARIN

UTILIZAREA ABUZIVĂ A ANTIDEPRESIVELOR

Autor: Aivas Bernadeta

Coordonatori științifici: Asist. drd. Axente Roxana, ȘL. dr. Ferțu Ionela Daniela, Prof. dr. Chiriac Alexandru

Motivația studiului:

Una dintre patologiiile specifice omului modern o reprezintă depresia. Se remarcă incidența crescută a bolii indiferent de statutul social al persoanelor sau pregătirea profesională și de asemenea incapacitatea acestora de a depăși acest diagnostic și de a-l recunoaște atât în familie, cercul de prieteni sau societate.

Material și metodă:

Această lucrare se bazează pe studiul literaturii de specialitate, rapoarte și lucrări ce compară gradul de utilizare al diverselor grupe de medicamente utilizate în tratamentul afecțiunilor psihice.

Rezultate și discuții:

Chiar dacă în cazul depresiilor moderate sau severe terapia ce presupune discuții ample cu pacientul este la fel de eficientă ca și antidepresivele, totuși acestea se utilizează cu foarte mare ușurință și în doze tot mai mari. Studiile au arătat faptul că în unele țări, cum ar fi Marea Britanie, numărul rețetelor care prescriu antidepresive s-a dublat în ultimii 10 ani. Mai mult, ușurința cu care încă se mai procură medicamente, atât în România cât și în alte țări, cu precădere din estul Europei și regiunea Balcanică, face să crească numărul pacienților care apelează la automedicație. De aici rezultă incidența crescută a cazurilor de intoxicații sau accidente, unele cu sfârșit letal.

Concluzii:

Procurarea nu foarte dificilă, prețul abordabil și eficiența ridicată, fac ca utilizarea abuzivă a antidepresivelor să reprezinte una dintre marile provocări contemporane ale pacienților care suferă de depresie, pe de o parte, și pe de altă parte a specialiștilor din domeniul sănătății care caută soluții în gestionarea cât mai eficientă atât a acestei patologii cât și a consumului abuziv.

APLICAȚII MEDICALE ALE MERELOR ȘI PRODUSELOR DERIVATE – (REVIEW)

Autor: Bozianu-Șerban Alexandra

Coordonator științific: ȘL. dr. Elisei Alina Mihaela

Motivația studiului: Cercetările din ultimii ani își îndreaptă atenția către sursele naturale de substanțe antioxidante, nutritive, care să aducă beneficii asupra sănătății și care să nu prezinte reacții adverse severe, precum în cazul substanțelor obținute prin sinteză. Lucrarea sumarizează informații care demonstrează că merele, prin compoziția lor chimică, ajută în ameliorarea unor afecțiuni cardiovasculare, oncologice, reumatismale.

Material și metodă: Studiul literaturii de specialitate privind compoziția chimică în compuși biologic activi a merelor, care este dependentă de arealul geografic, și efectele pe care antioxidanții din mere le determină la nivelul unor sisteme fiziologice și în diferite patologii.

Rezultate și Discuții: Rezultatele cercetării arată faptul că merele și produsele derivate din prelucrarea lor, datorită conținutului de compuși antioxidanți și nutritivi, au proprietăți antioxidante, anti-inflamatorii, anti-aterosclerotice și anti-cancer, cu efecte benefice în afecțiuni coronariene, scăderea colesterolului, obezitate, cancer colorectal, cancer pulmonar, diabet, astm.

Concluzii: Merele, atât în stare proaspătă dar și produsele secundare, rezultate în cantități mari în industria sucurilor, a oțetului și a băuturilor de tip cidru, reprezintă o sursă ieftină și valoroasă de compuși cu proprietăți nutraceutice, fapt ce recomandă valorificarea ei ca tratament alternativ non-agresiv pentru prevenirea și tratarea unor boli cronice.

ACȚIUNEA VIRUSULUI SARS-COVID-19 ASUPRA APRATULUI RESPIRATOR

Autor: Cazan Marinela

Coordonatori științifici: Asist. drd. Miruna Patricia Dragostin, ȘL. dr.
Elkan Eva-Maria

Motivația studiului: Pătrunderea virusului COVID-19 în celulele respiratorii are loc prin intermediul proteinei S din structura virală care are rolul de a se atașa de receptorii din celulele umane și de a facilita fuziunea conținutului viral cu celula. La nivelul celulelor respiratorii receptorul este enzima de conversie a angiotensinei (ECA2), care se găsește în cantități mari în tractul respirator și parenchimul pulmonar.

Material și metodă: Mecanismele de acțiune la acest nivel cuprind atașarea proteinei S de ECA2 fiind facilitată de *situl de clivare polibazic* – un fragment proteic clivat de enzima furină (frecvent întâlnită în organismul uman), ceea ce permite fragmentelor de proteină S (S1, S2 și S3) să își îndeplinească funcția. Atacul viral se produce și prin mecanismul de endocitoză, în celulă virusul își pierde anvelopa iar ARN-ul viral rămas suferă două procese de replicare și transcriere.

Rezultate și Discuții: Noul coronavirus SARS-CoV-2 rămâne viabil și activ în aerosol pe o perioadă de 3 ore, imediat după eliminarea prin picături pulverizate în aer (picături similare celor eliminate de o persoană infectată), conform Institutului Național de Alergii și Boli Infecțioase din Statele Unite, date publicate în *The New England Journal of Medicine*. După 1-2 ore de la pulverizare, concentrația virală (titrul) din aerosoli se înjumătățește.

Concluzii: Sistemul imun este activat și efectuează o serie de procese în momentul în care întâlnește virusul SARS-CoV-2. Există două tipuri de răspunsuri imunitare la această prezentare antigenică: umoral și celular. Au fost descrise cazuri în care infecția cu SARS-CoV-2 reapare aparent, după ce era considerată vindecată, ceea ce necesită aprofundarea mecanismelor fiziopatologice implicate.

NOI DERIVAȚI DE KETOCONAZOL CU POTENȚIAL TERAPEUTIC: OBTINERE, CARACTERIZARE FIZICO-CHIMICĂ ȘI SPECTRALĂ

Autor: Alina-Georgiana Cristea

Coordonator științific: Conf. dr. Oana-Maria Dragostin

Motivația studiului: În ultimii ani s-a constatat o creștere alarmantă a incidenței infecțiilor fungice invazive, atât a celor comunitare, cât și a celor nozocomiale. Acest fapt se datorează folosirii din ce în ce mai frecvente a tratamentelor imunosupresive și folosirii extensive a antibioterapiei cu spectru larg. Deși a existat o serie de noi medicamente antifungice aprobate, nevoia de agenți noi, așa cum ar putea fi cazul noilor derivați de ketoconazol, pentru tratarea infecțiilor fungice s-a extins din cauza creșterii rezistenței la medicamentele dezvoltate până în prezent.

Material și metodă: Sinteza derivaților de ketoconazol a avut la bază, inițial, transformarea compusului părinte în hidrazina corespunzătoare urmată de condensarea acesteia cu benzaldehida și hidroxi-benzaldehida), în mediu de alcool etilic absolut și acid acetic glacial, prin refluxare timp de 8 ore. Compușii rezultați intermediari și finali, au fost caracterizați din punct de vedere fizico-chimic (formulă moleculară, masă relativă, randamente de reacție, puncte de topire) iar structura acestora a fost confirmată prin spectroscopie IR.

Rezultate și Discuții: Compușii sintetizați se prezintă sub forma unor pulberi cristaline, cu nuanțe ce variază de la alb la roz, solubile în alcool etilic la cald. În urma optimizării metodei de sinteză, aceștia s-au obținut în randamente bune, ce variază între 50 - 89%, cu puncte de topire cuprinse între: 130°-152°C. Prin spectroscopie IR au fost evidențiate benzile caracteristice compușilor obținuți.

Concluzii: Modularea structurii ketoconazolului oferă posibilitatea obținerii de noi compuși cu potențială utilizare în terapia antifungică. Anticiparea mecanismelor de rezistență la terapia antifungică reprezintă punctul de plecare către dezvoltarea noilor medicamente, scopul final fiind de a crește probabilitatea unui rezultat pozitiv, cu efecte toxice minime. În viitor, noii compuși obținuți vor fi analizați in vitro, și din punct de vedere al efectelor antimicrobiene.

CONTRIBUȚII LA STUDIUL CHIMIC A UNOR ULEIURI VOLATILE DE *MENTHAEPIPERITA* VAR. *RUBESCENS*

Autor: Dima Cristian Mădălin

Coordonator științific: Conf. dr. Robu Silvia

Motivația studiului:

Este cunoscut faptul că atât conținutul în ulei volatil, cât și compoziția chimică a acestuia variază de la o specie la alta, precum și în funcție de stadiul de dezvoltare. Având în vedere aceste aspecte, mi-am propus realizarea unui studiu comparativ al fracțiunilor volatile separate prin distilare cu vapori de apă (Neo-Clevenger) din frunzele recoltate de specia *Menthae piperita* var. *rubescens* în stadii diferite de dezvoltare, respectiv la jumătate și la deplina maturitate.

Material și metodă:

Probele de material vegetal au fost supuse distilării cu vapori de apă în aparatul Neo-Clevenger. S-a determinat randamentul de extracție pentru cele 2 probe de ulei volatil extrase, care ulterior au fost analizate din punct de vedere calitativ cu ajutorul gaz-cromatografului (GC).

Rezultate și discuții:

Prin măsurarea volumului de ulei volatil rezultat în urma distilării cu vapori de apă, s-a stabilit randamentul de extracție care a fost mai mare pentru proba de material vegetal recoltat la maturitate. Analiza gaz-cromatografică (CG) a permis identificarea componentelor existente în cele 2 uleiuri volatile, diferențele nefiind semnificative între cele două probe analizate.

Concluzii:

Datorită faptului că uleiul de mentă se utilizează în fitoterapie și aromaterapie, am urmărit prezența în probele analizate a componentelor răspunzătoare de calitățile acestuia, respectiv **esterii de mentil**, și lipsa a unor cetone monociclice precum **carvona** și **pulegona**, acestea fiind considerate substanțe cu potențial cancerigen.

STUDIUL CHIMIC CANTITATIV AL ACIZILOR POLIFENOLCARBOXILICI DIN MOSTRE COMERCIALE DE *CHAMOMILLAE FLOS*

Autor: Dobrotă Popescu Steluța

Coordonator științific: Conf. dr. Robu Silvia

Motivația studiului: Mușețelul era cunoscut și utilizat încă de pe vremea lui Hippocrates (sec.Vî.Hr), fiind descris și de Dioscorides în lucrarea „*De Materia Medica*” (sec.I d.Hr) sub denumirea de „hamai melon”. Importanța terapeutică a florilor de mușețel este ilustrată și de prezența a trei monografii în Farmacopeea Europeană, respectiv una pentru drogul propriu-zis, *Matricariae flos*, a doua pentru extractul fluid, *Matricariae extractum fluidum* și a treia pentru uleiul volatil (*Matricariae aetheroleum*). Studiul chimic cantitativ a urmărit cuantificarea prin spectrofotometrie a acizilor polifenolcarboxilici.

Material și metodă: Acizii polifenolcarboxilici prezenți în extractele metanolice, hidroalcoolice și apoase obținute din mostrele comerciale de *Chamomillae flos*, formează cu acidul fosfolframic în mediu alcalin (carbonat de sodiu) o colorație albastră, colorimetrabilă la $\lambda = 660\text{nm}$. Concentrația în polifenoli a probelor de analizat s-a calculat cu ajutorul unei curbe etalon realizate în paralel și în aceleași condiții cu soluția probă, folosindu-se ca etalon acidul cafeic.

Rezultate și discuții: Conținutul în acizi polifenolcarboxilici prezintă variații mari atât în funcție de proveniența materialului vegetal, cât și a tipului de extract. S-a constatat cel mai ridicat conținut în extractele metanolice urmate de cele hidroalcoolice (tincturi) și cele apoase (infuzii).

Concluzii:

Determinările spectrofotometrice au demonstrat neuniformitatea materiei prime vegetale iar în cazul probelor provenite de la aceeași sursă vegetală, extractibilitatea cea mai bună o prezintă proba la care produsul vegetal a fost condiționat *in toto*.

PĂSTURA, UN MIRACOL AL NATURII

Autor: Gîrbăcea Mihaela-Crenguța

Coordonatori științifici: Conf. dr. habil. Olimpia Dumitriu Buzia,
Conf. dr. Gabriela Gurău

Motivația studiului: Păstura, cunoscută și sub denumirea de pâinea albinelor, este un produs unic atât pentru om cât și pentru albine. Proprietățile terapeutice ale păsturii se datorează conținutului echilibrat și diversificat în aminoacizi, enzime, minerale, vitamine și diferite substanțe bioactive care fac din păstură un produs al stupului foarte valoros pentru nutriția umană. Lucrarea mea și-a propus ca obiectiv obținerea unor forme farmaceutice cu păstură, cu aplicabilitate în medicină. Ca obiectiv secundar am realizat o analiză fizico-chimică și microbiologică a păsturii.

Material și metodă: Pentru atingerea unuia din obiective, și anume analiza microbiologică, am folosit păstură achiziționată din comerț și am folosit metoda difuzimetrică (Kirby-Bauer). Lucrarea am realizat-o în cadrul laboratorului de microbiologie a spitalului "Sfântul Ioan" din Galați. Am folosit atât tulpini fungice cât și bacteriene de referință. Activitatea antimicrobiană a păsturii a fost comparată cu activitatea unor antibiotice folosite în terapie.

Rezultate și discuții: Rezultatele obținute au pus în evidență acțiunea antimicrobiană a păsturii demonstrând efectul inhibitor al acesteia asupra unor tulpini de bacterii Gram pozitive, Gram negative și fungi.

Concluzii: Originea naturală și caracterul netoxic al păsturii coroborate cu rezultatele obținute în urma analizei antimicrobiene certifică faptul că proprietățile păsturii sunt de mare interes pentru industria alimentară, farmaceutică, cosmetică. În perspectivă, urmează să realizez câteva forme farmaceutice, cu păstură și să le analizez d.p.d.v. al proprietăților fizico-chimice și microbiologice, pentru a le folosi cu succes în terapie.

ASPECTE PRIVIND UTILIZAREA BENZOATULUI DE SODIU ÎN INDUSTRIA FARMACEUTICĂ

Autor: Grigoriu Gabriel-Marian

Coordonator științific: ȘL. dr. Elisei Alina Mihaela

Motivația studiului:

Aditivii sau conservanții (E-urile) sunt considerați adesea un rău necesar. Cercetările realizate asupra acestor substanțe chimice semnalează pericole mortale ce pot apărea pentru consumatorii de alimente preambalate. E211 (benzoatul de sodiu) este folosit în calitate de conservant în industria alimentară, dar și în industria farmaceutică. Asociația consumatorilor din UE îl consideră cancerigen.

Material și metodă:

Cercetarea bibliografică a articolelor de specialitate din baze de date științifice și analiza rezultatelor prezentate de acestea au condus la evidențierea unor efecte negative, cauzate de consumul de produse ce conțin benzoat de sodiu, asupra sănătății populației. În același timp, literatura științifică prezintă și aspecte pozitive ale utilizării benzoatului de sodiu cu rol de conservant.

Rezultate și Discuții:

Benzoatul de sodiu poate avea impact negativ asupra homeostaziei glucozei. Un alt efect nedorit produce siropul amoxicilină-acid clavulanic care provoacă reacții adverse cutanate la copii. În combinație cu acidul ascorbic, benzoatul de sodiu poate produce cancer. Benzoatul de sodiu poate să fie benefic în cazul pacienților cu schizofrenie sau cu boala Parkinson.

Concluzii:

Aportul de benzoat de sodiu dintr-o dietă inadecvată, bazată pe produse aditivate, concomitent cu aportul acestuia în organism ca urmare a administrării unor specialități farmaceutice care conțin acest conservant, impune avertizarea populației asupra efectelor negative pe care benzoatul de sodiu le poate produce asupra sănătății oamenilor. Cercetările oferă alternative la utilizarea acestuia.

EFECTUL ANTIMICROBIAN ȘI BIOCID AL CLORULUI. DOZAREA CANTITATIVĂ A UNEI SOLUȚII DE HIPOCLORIT DE SODIU

Autor: Iftene Andreea

Coordonatori științifici: Conf. dr. Claudia Simona Ștefan, Prof. dr. Maria Cioroi

Motivația studiului: În conformitate cu Monitorul Oficial nr. 194 din 26 martie 2003, Anexa 1, alineatul 2.1., *dezinfecția* este definită ca fiind procesul prin care sunt distruse cele mai multe, sau toate microorganismele patogene (în proporție de 99,99%) cu excepția sporilor bacterieni, de pe obiectele din mediul inert. Dezinfecția de nivel înalt poate fi asigurată prin respectarea unui timp de acțiune de cel puțin 20 minute cu substratul, a unuia dintre următorii compuși: glutaraldehidă (2%), peroxidul de hidrogen stabilizat (6%), acidul peracetic (diferite concentrații) și hipocloritul de sodiu (5,25%).

Material și metodă: Hipocloriții au un spectru larg de acțiunebiocidă, prezentând activitate bactericidă, fungicidă, virulicidă și tuberculicidă. Prezenta lucrare prezintă în prima parte modul de acțiune dezinfectant al clorului activ în cadrul procesului de dezinfecție de nivel înalt. În a doua parte a acestei lucrări, este prezentată metoda de obținere industrială a Apei de Javel, care este o soluție apoasă de clorură de sodiu și hipoclorit de sodiu, precum și dozarea ionilor de hipoclorit care constituie baza conjugată a acidului hipocloros, un acid slab și instabil.

Rezultate: Titrarea acidului hipocloros a fost realizată utilizând metoda pH-metrică, iar ca reactiv de titrare o soluție de hidroxid de sodiu de concentrație cunoscută. Cu ajutorul curbei de titrare obținute, se poate determina concentrația acidului hipocloros și prin intermediul acesteia, conținutul de clor activ din soluția de hipoclorit.

Concluzii: Metoda aplicată permite determinarea concentrației soluțiilor de hipoclorit comercializate, în vederea verificării respectării concentrațiilor recomandate de către legislația în vigoare.

TEHNICI MODERNE UTILIZATE ÎN CARACTERIZAREA FITOCHIMICĂ A FLORILOR DE DE *LAVANDULA ANGUSTIFOLIA*

Autor: Elena Ioniță

Coordonator științific: ȘL. dr. Monica Boev

Motivația studiului:

Lavandula sp. sunt plante aromatice cu o mare valoare economică pentru industria parfumurilor, farmaceutică și cosmetică. Plantele sunt bine cunoscute pentru conținutul de compuși biologic activi, care s-au dovedit a avea multe efecte terapeutice, inclusiv activitate antimicrobiană, antifungică, antidepresivă, antiinflamatoare, carminativă, analgezică și sedativă.

Material și metodă:

Compușii bioactivi au fost extrași din florile de lavandă prin utilizarea unui amestec de solvenți n-hexan:acetonă (3:1), fiind adăugați 10 mL solvent la 2 g de flori. Extractul obținut a fost caracterizat din punct de vedere al activității antioxidante și al concentrației compușilor biologic activi prin tehnici moderne de cromatografie.

Rezultate:

Extractul obținut din florile de lavandă a prezentat o activitate antioxidantă de $73,06 \pm 5,76$ mMol Trolox/g s.u.. Profilul cromatografic obținut prin cromatografie lichidă de înaltă performanță a reliefat prezența a doisprezece compuși polifenolici, acizii polifenolici fiind majoritari, în timp ce profilul cromatografic obținut prin gaz cromatografie a relevat prezența a douăzeci și cinci de compuși, fiind identificați șapte compuși principali (linalool, acetat de linalil, 1,8-cineol, camfor, borneol, acetat de lavandulil și eucaliptol).

Concluzii:

Compoziția complexă de compuși biologic activi a florilor de lavandă imprimă acestei plante importanță terapeutică, cu multiple beneficii pentru sănătate.

Cuvinte cheie: *Lavandula*, compuși bioactivi, tehnici de cromatografie

TOXICOLOGIA ADITIVILOR ALIMENTARI

Autor: Ivan Sorina

Coordonatori științifici: ȘL. dr. Ferțu Ionela Daniela, As. drd. Axente Roxana, Prof. dr. Chiriac Alexandru

Motivația studiului:

Aditivii alimentari sunt substanțe naturale sau sintetice conținute de o mare varietate de produse alimentare pentru conservarea gustului, aromei și aspectului. La nivel mondial se folosesc peste 2000 de substanțe de adaos. Această problemă este în atenția igieniștilor deoarece aditivii chimici sunt substanțe străine organismului, ridică probleme de metabolizare și neutralizare a lor și ca urmare, pot avea efecte negative.

Material și metodă:

Studierea unor lucrări de specialitate referitoare la toxicitatea aditivilor utilizați în industria alimentară, precum și impactul pe care îl are asupra sănătății consumul îndelungat de produse alimentare aditivate sintetic, constituie cea mai solidă bază pentru realizarea acestei lucrări.

Rezultate și Discuții:

Potrivit cercetărilor în domeniu și rapoartelor organizațiilor internaționale, consumul îndelungat de produse alimentare cu un conținut ridicat de aditivi alimentari poate cauza o serie de tumori maligne și benigne și poate exercita un efect toxic asupra sistemului nervos central.

Concluzii:

În urma cercetărilor, aditivii alimentari pot avea efecte negative asupra sănătății, iar consumul îndelungat poate conduce la boli foarte grave.

SPIRULINA IZVOR DE SĂNĂTATE

Autor: Lazăr Crina

Coordonatori științifici: Prof. dr. Cioroi Maria, Conf. dr. Ștefan
Simona Claudia

Motivația studiului:

Spirulina, denumită și *S. platensis*, este un aditiv, o microalgă albastru-verde, cu efecte pozitive, non-toxice. Poate fi un ajutor de nădejde pentru vegetarieni și vegani, cărora le furnizează vitaminele, minerale și proteinele necesare zilnic.

Material și metodă:

Pentru realizarea acestei lucrări s-a folosit metoda cercetării bibliografice atât în literatura română cât și în literatura din străinătate. Cercetătorii studiază calitatea nutrițională și efectele *S. platensis* asupra creșterii imunității, caracterului antioxidant, activitatea antitoxicologică, asupra metabolismului colesterolului și glucozei și asupra fertilității. Ca metode de analiză se aplică metode fizico-chimice de mare performanță. Se fac studii experimentale și clinice in vivo și in vitro pentru a evidenția importanța spirulinei.

Rezultate și Discuții:

Cercetătorii, de-a lungul secolelor, au examinat, prin diferite metode, componentele (micro/macronutrienții) și efectele Spirulinei. Aceștia au observat atât componentele bioactive precum: proteinele, aminoacizii, vitaminele, pigmentii, acizii nucleici, carbohidrații și lipidele; cât și proprietăți importante ale *S. platensis*, cum ar fi caracterul antioxidant, antiviral, antibacterian, antidiabetic.

Concluzii:

Spirulina *platensis* are un conținut nutrițional uimitor: proteine, betacaroten, aminoacizi esențiali, vitamine, minerale și grăsimi sănătoase Omega-3 și Omega-6. S-au făcut numeroase studii asupra efectelor acestei microalge interesante, atât asupra oamenilor cât și asupra animalelor.

„TROCHIȘTII” - PREPARATUL FARMACEUTIC DE MULT UITAT

Autor: Mocanu Mihai

Coordonator științific: Conf. dr. Mariana Lupoae

Motivația studiului:

Conceperea unei forme farmaceutice ce poate fi preparată la nivel de receptură și care să diminueze eficient disconfortul cauzat de diferitele afecțiuni de la nivelul tractului respirator superior, folosind extracte din plante prezente pe teritoriul României și al cărei efect să fie dovedit experimental.

Material și metodă:

Materialele utilizate pentru conceperea extractelor și prepararea trochiștilor sunt: mojar, pistil, balanță electronică, cutter, moară analitică, hârtie de filtru, tifon, pahar Berzelius, recipient inox, spatulă. Pentru a prepara tincturile am recurs la procesul de macerare conform FRX, iar trochiștii i-am preparat prin metoda modelării manuale.

Rezultate și Discuții:

Trochiștii bucofaringieni sunt menționați în prima Farmacopee Română, sub denumirea de "cofeturi". Forma farmaceutică obținută satisface din punct de vedere organoleptic criteriile stabilite, astfel mărind șansele la complianță, facilitând totodată și efectele locale ale extractelor.

Concluzii:

Forma farmaceutică reprezentată de **trochiști** obținută în laborator folosind extracte din plante are efect de ameliorare a simptomelor și chiar vindecarea afecțiunilor căilor respiratorii superioare la nivel teoretic, conform literaturii de specialitate. Totuși e nevoie de continuarea cercetărilor pentru a dovedi experimental *in vitro* și *in vivo* efectele tuturor extractelor în parte și a formei farmaceutice finale.

STUDIU COMPARATIV PRIVIND CANTITATEA DE ACID ASCORBIC, CARACTERUL ACID ȘI CARACTERUL ANTIOXIDANT AL UNOR FRUCTE

Autori : Nichifor Andreea Nicoleta, Turtoi Ana-Maria, Ivașcu
Ramona, Culică Loredana Mihaela

Coordonatori științifici: Prof. dr. Cioroi Maria, Conf. dr. Ștefan
Simona Claudia

Motivația studiului: Rolul și importanța în organism a vitaminei C (acid ascorbic) din surse naturale.

Material și metodă: Materialele luate în lucru sunt sucurile proaspete de cătină, kiwi, căpșuni și citrice: lămâie, grapefruit, portocală și lămâie verde. Metoda de lucru pentru măsurarea vitaminei C constă în titrarea volumetrică redox a probelor de studiat cu KIO₃ 0,01 N. Reactivii folosiți sunt: acid clorhidric HCl soluție apoasă 2%, soluție apoasă KIO₃ 0,01N, soluție de amidon 0,2% ca indicator și soluție apoasă 1% KI. S-a măsurat pH-ul și potențialul electric prin metoda electrometrică. În baza potențialului s-a stabilit caracterul antioxidant al probelor. S-a determinat aciditatea totală prin metoda volumetriei de neutralizare.

Rezultate și Discuții: Deși ne-am aștepta ca citricele să ocupe un loc fruntaș în conținutul de vitamina C, în urma studiului în laborator s-a constatat că cea mai mare concentrație se găsește în cătină și anume 55,94 mg acid ascorbic/100 g cătină, iar în kiwi, 46,34 mg acid ascorbic/100 g.

Concluzii: Din analizele efectuate, aplicând metodele enumerate, se poate stabili o corelație între pH-ul probelor, aciditatea și conținutul de vitamina C care alături de alți compuși imprimă caracterul antioxidant. Aciditatea totală exprimată în g/L acid ascorbic și în acid citric este maximă în cătină. Rezultatele obținute se pot corela cu aportul zilnic de fructe bogate în acid ascorbic.

EFFECTUL AMIODARONEI LA PACIENTUL DIN TERAPIE INTENSIVĂ

Autor: Pintilie Andreea

Coordonatori științifici: Conf. dr. Ciobotaru Roxana, ȘL. dr. Lupu Nicoleta

Motivația studiului: Amiodarona este unul dintre puținele medicamente cu formă injectabilă care poate fi utilizat la pacientul de terapie intensivă (TI) cu patologie ischemică și tulburări de ritm. În acest context am considerat important să urmăresc apariția eventualelor efecte adverse la pacienții din TI.

Material și metodă: Studiul s-a realizat pe un eșantion format din 50 de pacienți internați în TI, ce s-au aflat sub tratament cu Amiodaronă, pe o perioadă de cel puțin trei zile, în perioada 1 Ianuarie 2018-28 Martie 2019 în cadrul Spitalului de Urgență Sfântul Apostol Andrei. S-au urmărit modificările tensiunii arteriale și frecvenței cardiace pe parcursul tratamentului cu Amiodaronă.

Rezultate și Discuții: În urma studiului statistic realizat s-au constatat următoarele: Scăderea tensiunii arteriale sistolice (TAs) la 62% dintre pacienți, în prima zi de administrare a Amiodaronei; Existența unei legături statistice înalt semnificative între doza și numărul de zile de administrare a Amiodaronei și variațiile TAs. Valoarea maximă a tensiunii arteriale diastolice din prima zi de administra a Amiodaronei a fost de 147mmHg, urmând ca în cea de a treia zi minimul valorii să fie egal cu 30mmHg. Există o corelație statistică directă, cu o valoare a coeficientului lui Spearman mai mică de 0,001, între variația tensiunii arteriale diastolice și doza și numărul de zile în care s-a administrat Amiodarona. Frecvența cardiacă s-a modificat în urma administrării Amiodaronei, rezultând că există o legătură statistică înalt semnificativă, cu grad de încredere de 99,9% și cu valoare a coeficientului P mai mic de 0,001, între doza și numărul de zile de administrare a Amiodaronei și frecvența cardiacă.

Concluzii: La pacientul de TI, tratamentul cu Amiodaronă a determinat scăderea tensiunii arteriale și creșterea frecvenței cardiace direct proporțional cu doza de Amiodaronă.

STUDIUL COMPARATIV AL PARAMETRIILOR FIZICO-CHIMICI A DOUĂ CREME PREPARATE ÎN LABORATORUL DE TEHNOLOGIE FARMACEUTICĂ

Autor: Polimaru Anatolie

Coordonator științific: ȘL. dr. Boev Monica

Motivația studiului:

Cremele sunt preparate semisolide, polifazice, care au în compoziția lor mai mult de 10% apă. Utilizarea cremelor a luat amploare, mai ales în domeniul *cosmetologiei*, care le utilizează în scop de hidratare, emoliere și protecție a pielii. Astfel, s-a recurs la formularea unor creme ce țin cont de proprietățile pielii și asigură rezistența acestora la agresiunile fizice, chimice și biologice ale mediului extern.

Material și metodă:

Au fost preparate 2 tipuri de creme: un *Cold-cream* și un *Vanishing-cream* cu proprietăți distincte, iar parametri fizico-chimici au fost analizați conform normelor de calitate prezentate de Farmacopeea Română ediția a X-a.

Rezultate și Discuții:

În urma studiului proprietăților cremelor preparate în laboratorul farmaceutic, prin analiza unor parametri fizico-chimici: *aspect, omogenitate, caractere tactile, pH, examen microscopic, capacitatea de etalare, capacitatea de absorbție a apei*, a fost posibilă evidențierea diferențelor celor 2 tipuri de creme și principalele acțiuni exercitate pe piele.

Concluzii:

Prepararea cremelor presupune respectarea normelor și condițiilor de formulare a acestora. Parametrii analizați se încadrează în valorile de specialitate, concluzionând că *Vanishing-cream*-ul și *Cold-cream*-ul corespund calității indicate de *FRX*.

INTERACȚIUNI MEDICAMENTOASE ALE TERAPIILOR EXPERIMENTALE PENTRU COVID-19 CU MEDICAȚIA GASTROINTESTINALĂ

Autor: Polimaru Nicolae

Coordonator științific: Conf. dr. Elena Lăcrămioara Lisă

Motivația studiului:

Coronavirusurile sunt un grup larg de virusuri printre care se numără și SARS CoV 2003, MERS CoV 2012 și noul 2019n-CoV/SARS-CoV-2, care cauzează boala respiratorie Covid-19. La momentul actual, se încearcă numeroase scheme de tratament experimental. Medicația experimentală folosită la tratarea Covid-19 poate interacționa cu medicamentele de uz gastrointestinal, atenuând sau chiar inhibând efectele uneia dintre cele două clase de medicamente.

Material și metodă:

A fost utilizată ca metodă de documentare navigarea pe Internet prin consultarea bazelor de date biomedicale Science Direct și Google Scholar pentru a identifica și descărca rezumate și lucrări de cercetare, observaționale. Baza selectării articolelor au fost termenii „COVID-19”, „hidroxiclorochina” și „lopinavir/ritonavir”.

Rezultate și Discuții:

Acumularea de hidroxiclorochină și lopinavir/ritonavir poate fi condusă de o ATP-ază, care poate fi inhibată de omeprazol și derivații săi. Studiile in vitro făcute de Skinner-Adams și Davis arată în mod elegant că, datorită acestor raționamente, combinația omeprazol și ceilalți derivați ai săi cu hidroxiclorochina și lopinavir/ritonavir are ca rezultat antagonizarea activității antimalarice și antiretrovirale. Combinația omeprazol-chinină are o activitate antimalarică sinergică, deoarece spre deosebire de hidroxiclorochină, chinina este mai lipofilă și nu este concentrată exclusiv în vacuole alimentare.

Concluzii:

Prin urmare, potențialul efect antagonizant al inhibitorilor pompei de protoni asupra acțiunilor imunofarmacologice al hidroxiclorochinei și lopinavir/ritonavir ar trebui să pună probleme la asocierea acestor clase de medicamente.

ȘOCUL ANAFILACTIC

Autor: Popescu Livia Ana

Coordonator științific: ȘL. dr. Ferțu Ionela Daniela

Motivația studiului:

Șocul anafilactic prezintă importanță deosebită în medicină, fiind o manifestare alergică sistemică, ca „îminență de șoc”, și constituie o multitudine de simptome și semne rapid instalate, cu desfășurare dramatică, ce poate avea o evoluție spontană de la rapid reversibilă până la moarte. Această alegere are la bază faptul că în ultimii ani numărul cazurilor de șoc anafilactic a fost în creștere.

Material și metodă:

Lucrarea abordează cercetări ce privesc incidența șocului anafilactic manifestat la oameni, atât din cauza înțepăturilor de insecte cât și din cauza administrării de medicamente neadecvate organismului. Simptomele tipice ale anafilaxiei cât și tratamentul și profilaxia sunt prezentate pe larg în această lucrare.

Rezultate și discuții:

Dintre alergenii, cele mai multe cazuri de șoc anafilactic le dau medicamentele și apoi înțepăturile de insecte. Reacțiile anafilactice la medicamente apar mai ales la antibiotice, în special la penicilină. În ceea ce privește înțepăturile de insecte (albine, viespi, păianjeni, furnici), ele produc în marea majoritate a cazurilor doar o reacție locală, șocurile anafilactice fiind mai rare.

Concluzii:

Șocul anafilactic poate fi prevenit, prevăzut, dacă se cunosc toate datele referitoare la bolnav. Cu toate că prezentarea clinică poate fi dramatică de la început, reversibilitatea fenomenelor sub tratament este spectaculoasă, mai ales când tratamentul se instituie imediat și corect.

OBȚINEREA ȘI CARACTERIZAREA UNOR FILME POLIMERICE ÎNCĂRCATE CU NOI DERIVAȚI DE OXITETRACICLINĂ PENTRU TRATAMENTUL ARSURILOR

Autor: Georgiana Adriana Stavăr

Coordonator științific: Conf. dr. Oana-Maria Dragostin

Motivația studiului: În arsuri, odată cu distrugerea pielii, dispare și bariera imunologică și bacteriologică, ceea ce favorizează ca plaga arsă să fie un mediu de cultură propice pentru bacterii. În cazul arsurilor mici, acest rol de protecție poate fi îndeplinit relativ simplu de un pansament, care îndeplinește atribute ca ușurința în aplicare, compatibilitate tisulară bună, accelerare a cicatrizării, combatere a infecției răni și stoparea pierderii lichidiene și calorice.

Material și metodă: S-au folosit 4 noi derivați de oxitetracilină, sintetizați în laborator pentru obținerea de noi biomateriale cu potențială utilizare în pansarea plăgilor post arsuri. Filmele polimerice de chitosan-derivați de oxitetracilină: CS-OXI-A, CS-OXI-B, CS-OXI-C și CS-OXI-D au fost caracterizate *in vitro* din punct de vedere al capacității de umflare în diferite medii de pH (5, 7 și 10) și al capacității de biodegradare în prezența lizozimului.

Rezultate și Discuții: Prin evaporarea la temperatura camerei a solventului s-au obținut noi filme polimerice încărcate cu agenți antimicrobieni și cu un agent antiinflamator. În ceea ce privește capacitatea de biodegradare, aceasta a fost maximă în ziua a7-a de testare, la filmul CS-OXI-C (15,72%), iar în cazul capacității de umflare, procentul maxim s-a înregistrat în mediu acid (pH 5), la filmul CS-OXI-C (1578,04%).

Concluzii: Filmele obținute, cu conținut în derivați de oxitetracilină și glucocorticoid, ar putea prezenta o terapie importantă în tratarea rănilor post arsuri. Această potențială întrebuințare se datorează în primul rând efectului antibacterian și antiinflamator al celor două substanțe încorporate și efectului cicatrizant al chitosanului, iar în al doilea rând capacității ridicate de absorbție a exsudatului rănilor, demonstrată prin capacitatea de umflare a filmelor.

CONSIDERAȚII FIZIOLOGICE ȘI FIZIOPATOLOGICE PRIVIND ACETILCISTEINA

Autor: Țimpău Iuliana Larisa

Coordonatori științifici: ȘL. dr. Elkan Eva-Maria, ȘL. dr. Banu Elena
Ariela

Motivația studiului: Acetilcisteina este utilizată în tratamentul tuturor afecțiunilor respiratorii, care în urma unei producții excesive de mucus și a solidificării consecutive, antrenează formarea de secreții dense care sunt eliminate cu greutate sau deloc. Este cazul tuturor formelor de infecții respiratorii (inclusiv gripe) asociate cu tuse și catar, al bronșitelor acute și cronice, sinuzitelor, anginelor, faringitelor, astmului bronșic și mucoviscidozei (fibroza chistică).

Material și metodă: Reglarea activității secretorii a aparatului respirator este controlată de un centru mucokinetic aflat în bulb. *Clearance-ul traheobronșic* este asigurat de mișcarea pendulară a cililor mucoasei respiratorii. Mucoasa respiratorie traheobronșică are un epiteliu pseudostratificat, columnar, ciliat. Cili asigură, printr-o mișcare pendulară, transportul continuu al filmului de secreție mucoasă bronșică, spre faringe, de unde este înghițit înconștient. Acetilcolina stimulează producerea de mucus. Influențarea activității cililor: a) stimulează cili (teofilina, beta-adrenomimeticele); b) inhibă cili (anticolinergicele).

Rezultate și Discuții: În stări patologice, vâscozitatea mucusului crește, mucusul devine aderent și îngreunează clearance-ul traheobronșic asigurat de mișcarea pendulară a cililor mucoasei respiratorii, transformându-se în factor iritativ, declanșator al tusei. *Sputa* este produsul evacuat din căile respiratorii prin tuse. *Expectorația* este acțiunea de eliminare voită a sputei. Sputa conține: secreție mucoasă bronșică, exsudat patologic, celule (microorganisme, leucocite), salivă, secreție nazală.

Concluzii: Infecțiile respiratorii, mai ales cele virale, provoacă scăderea de mucus, urmată la 24 ore de necroză, cu descuamarea celulelor ciliate.

TREAPTA BIOLOGICĂ DE TRATARE A APEI. METODE DE DEZINFECȚIE UTILIZATE PENTRU PREVENIREA PATOLOGILOR HIDRICE.

Autor: Vrabie Păpușa Virginica

Coordonatori științifici: Conf. dr. Ștefan Claudia Simona, Prof. dr.
Cioroi Maria

Motivația studiului: În mod obișnuit apa se găsește într-un echilibru stabil în corpul uman, în sensul că pierderile și aportul sunt echivalente. Se estimează că organismul uman pierde aproximativ 2,5 litri în 24 ore, din care 1,5 litri pe cale renală, restul prin piele și tub digestiv. Scăderea cantității de apă din organism provoacă senzația de sete, atunci când reducerea cantității de apă atinge 0,5-1% din greutatea corpului. Menținerea echilibrului hidric are la bază un mecanism complex neuro-hormonal în care intervin deopotrivă hipofiza, glandele suprarenale și hipotalamusul.

Material și metodă: Calitatea apei, ca termen general, reprezintă ansamblul caracteristicilor fizice, chimice, biologice și bacteriologice exprimate cuantificat, care decid orientarea alimentărilor cu apă ale colectivităților. Calitatea apei potabile este legiferată în România prin Legea Apei Potabile 458-2002, completată cu Legea 311-2004. Acest studiu reprezintă o analiză detaliată a unor surse documentare științifice referitoare la principalele tehnologii de dezinfecție a apei utilizate pe scară largă, precum și descrierea mecanismelor de acțiune a agenților dezinfectanți utilizați.

Rezultate: Dezinfecția apei reprezintă treapta biologică de tratare, cu importanță deosebită în sterilizarea acesteia în vederea asigurării consumului curent de către populație. La ora actuală, aceasta este asigurată cel mai adesea prin: clorinare, ozonizare, ultraviolete, Ag⁺.

Concluzii: Dezinfecția apei înlătură microorganismele patogene cu semnificație epidemiologică primordială (bacterii, viruși, paraziți), prevenind astfel apariției patologiilor hidrice infecțioase în rândul populației.

**SECȚIUNEA IV: PROTECȚIE, PREVENȚIE ȘI
ÎNGRIJIRI MEDICALE**

COMISIA DE EVALUARE

PREȘEDINTE

Conf. dr. Mariana STUPARU-CREȚU

MEMBRI

Conf. dr. Ginel BACIU

Conf. dr. Cătălin CONDRATOVICI

Conf. dr. Octavian CIOBOTARU

SECRETAR

Asist. drd. Ana Maria PÂSLARU

SUPRAVEGHEREA GRAVIDEI ÎN ULTIMUL TRIMESTRU DE SARCINĂ

Autor: Bîzu Alina Maria

Coordonator științific: Conf. dr. Pavel Liliana Lăcrămioara

Motivația studiului: Pentru o bună evoluție a unei sarcini, colaborarea între medicul de familie și medicul specialist ginecolog este doar primul pas.

Material și metodă: Pe parcursul celor trei trimestre de sarcină, în care gravida trece prin diferite modificări, sunt necesare investigații și examinări.

Rezultate și Discuții: De importanță majoră, examinarea ecografică morfologică din trimestrul al II-lea, cât și din al III-lea sunt eventualele consultări interdisciplinare. Statutul gravidei se va adresa mereu medicului de familie, el fiind cel ce o va trimite pe pacientă la consultul de specialitate, dacă este necesar.

Concluzii: Scopul celor două cadre medicale este de a asigura venirea pe lume a unui făt sănătos și de a menține starea de sănătate a mamei.

NURSING ȘI ÎNGRIJIRI ÎN OBEZITATE

Autor: Buhai Teodora Geanina

Coordonator științific: Conf. dr. Pavel Liliana Lăcrămioara

Motivația studiului: Obezitatea este o boală cronică cu etiopatogenie multifactorială și risc global crescut (cauză principală în apariția unor factori de risc și a unor boli cronice, inclusiv diabetul zaharat tip 2, bolile cardiovasculare și unele forme de cancer), ceea ce presupune un management clinic structurat, precoce și intensiv, cu strategii terapeutice și de îngrijire eficiente, adresate cât mai multor mecanisme fiziopatologice implicate.

Material și metodă: Prezentarea generală a obezității, a rolului asistentului medical în îngrijirea bolnavului cu obezitate, cât și educația pentru sănătate a pacientului cu obezitate.

Rezultate și discuții: Sănătatea comunității și a familiei, promovarea educației pentru sănătate, prevenirea obezității, diminuarea suferinței și intervențiile de nursing ce implică aceasta.

Concluzii: Prezentarea acestei teme este importantă în gestionarea îngrijirilor din cadrul managementului obezității și necesitatea cooperării dintre profesioniștii din sănătate – dieteticieni, medici, asistente medicale, fizioterapeuți, psihologi, kinetoterapeuți, specialiști în diversele comorbidități. Obezitatea reprezintă o adevărată provocare pentru sistemele de sănătate pentru că nu există specializare medicală în obezitate.

IMPORTANȚA APEI ÎN ORGANISM

Autor: Bujenită Bianca Emilia

Coordonator științific: Conf. dr. Pavel Liliana Lăcrămioara

Motivația studiului: Importanța apei în întreținerea vieții și beneficiile acesteia.

Material și metodă: Prezentăm importanța apei în viața noastră, dar totodată și circuitul apei în natură. Funcțiile apei în organism.

Rezultate și Discuții: Sănătatea comunității și a familiei, promovarea sănătății și educației pentru sănătate, prevenirea bolilor și accidentelor, diminuarea suferințelor, identificarea precoce a problemelor comunitare și intervenții adecvate.

Concluzii: Apa reprezintă unul dintre cei mai importanți constituenți ai organismului uman fără de care existența nu ar fi posibilă. Între om și apă există o legătură vitală, întrucât viața depinde de apă, iar menținerea echilibrului apei în natură și a proprietăților sale naturale depinde de modul cum omul asigură cunoașterea, protecția și valorificarea rațională a apei.

ELEMENTE DE EPIDEMIOLOGIE ÎN TUBERCULOZĂ

Autor: Chiriță Rica

Coordonator științific: Conf. dr. Pavel Liliana Lăcrămioara

Motivația studiului:

Deși au trecut peste o sută de ani de la descoperirea agentului patogen al tuberculozei, această boală rămâne o problemă socială și medicală de importanță vitală. În lume, la fiecare secundă o persoană este infectată, la fiecare 4 secunde se îmbolnăvește de tuberculoză, iar la fiecare 10 secunde, un bolnav de tuberculoză decedează.

Material și metodă:

Prezintă definiția, agentul patogen și căile de transmitere a tuberculozei, precum și câteva date epidemiologice.

Rezultate și Discuții:

Tuberculoza continuă să afecteze grupurile vulnerabile, care nu recunosc simptomele bolii, au acces redus la serviciile medicale sau întâmpină greutăți atunci când urmează tratamentul. Dacă nu va fi tratată în cadrul acestor grupuri, boala nu va fi eradicată.

Concluzii:

Tuberculoza este o problemă de sănătate publică din cauza caracterului ei infecto-contagios și necesită supraveghere epidemiologică.

BOALA CROHN

Autor: Ciodaru Mihaela

Coordonator științific: Conf. dr. Pavel Liliana Lăcrămioara

Motivația studiului:

În majoritatea cazurilor, pacienții cu Boala Crohn nu se simt suficient de bine informați în legătură cu afecțiunea lor; creșterea conștientizării despre această boală poate duce la o comunicare îmbunătățită între pacient și personalul medical și implicit la o îmbunătățire a stării pacientului.

Material și metodă:

Informarea și educarea pacienților să aibă o influență mai mare asupra cursului bolii și asupra stării de bine din punct de vedere psihologic.

Rezultate și Discuții:

Colaborarea perfectă între pacient și echipa medicală asigură o îmbunătățire a calității vieții pacientului, gestionarea stresului și îmbunătățirea controlului asupra bolii.

Concluzii:

Noile studii clinice le oferă pacienților o speranță și o șansă la o viață normală pe care generațiile anterioare nu au avut-o.

IMPORTANȚA NURSEI ÎN ALIMENTAȚIA PACIENTULUI OBEZ

Autor: Constandache Ionuț Marian

Coordonator științific: Conf. dr. Pavel Liliana Lăcrămioara

Motivația studiului:

Obezitatea este o caracteristică a populației actuale ce va depăși, în curând, fumatul ca primă cauză prevenibilă de deces la nivel mondial. De cele mai multe ori, pacienții se prezintă la medic pentru bolile asociate obezității, căutând soluții pentru efectele acesteia și nu pentru corectarea cauzei propriu-zise.

Material și metodă:

Unul dintre cei mai fideli indicatori ai excesului de greutate este indicele de masă corporală (IMC). Tabelele IMC, adaptate vârstei și sexului pacientului, sunt folosite pe scară largă în cabinetele medicale.

Rezultate și Discuții:

Obezitatea crește riscul de apariție a bolilor cardio-vasculare (aritmii cardiace, moarte subită, ateroscleroza, hipertensiune arterială), a calculilor biliari, a sindromului de apnee în somn, artrozei (la nivelul articulațiilor supuse efectului greutății), gutei. Înțelegerea semnificației practice a IMC, concret: a posibilității de normalizare a valorii sale prin singura variabilă controlabilă – masa corporală – constituie provocarea relației medic-pacient obez. Scăderea masei corporale nu se poate obține fără adoptarea unei diete potrivite.

Concluzii:

Rolul medicului este de a convinge atât pacientul, cât și familia acestuia, că cea mai bună soluție este adoptarea unei diete sănătoase și transformarea acesteia într-un mod de viață.

STANDARDELE DE NURSING COMUNITAR REFLECTATE ÎN SĂNĂTATEA PUBLICĂ

Autor: Dumitru Laura Zoia

Coordonator științific: Conf. dr. Pavel Liliana Lăcrămioara

Motivația studiului:

Asistența medicală comunitară reprezintă ansamblul de activități și servicii de sănătate organizate la nivelul comunității pentru soluționarea problemelor medico – sociale ale individului în vederea menținerii acestuia în propriul mediu de viață și care se acordă în sistem integrat cu serviciile sociale.

Material și metodă:

Acțiunile nursingului comunitar se desfășoară pentru a promova nivelul optim de sănătate al indivizilor și comunității, prin promovarea dreptului la informare, apărarea sănătății și autodeterminare.

Rezultate și Discuții:

Sănătatea comunității și a familiei, promovarea sănătății și educației pentru sănătate, prevenirea bolilor și accidentelor, diminuarea suferințelor, identificarea precoce a problemelor comunitare și intervenții adecvate.

Concluzii:

Odată cu depășirea temerilor legate de problemele de sănătate crește capacitatea individului de a trăi o viață fericită și productivă.

VITAMINOTERAPIA

Autor: Enache Ionela- Loredana

Coordonator științific: Conf. dr. Pavel Liliana Lăcrămioara

Motivația studiului:

Vitaminele constituie componente vitale necesare pentru menținerea sănătății organismului, iar vitaminoterapia ajută persoanele cu un sistem imunitar slăbit.

Material și metodă:

Necesarul de vitamine variază în funcție de vârstă, sex, stil de alimentație, activitate fizică, eventuale boli cronice și/sau alergii. Pe baza acestor date, medicul recomandă tipul și doze de vitamine.

Rezultate și Discuții:

Trebuie neapărat să se facă analizele necesare care să demonstreze necesitatea respectivei vitamine; în caz contrar, vitaminele în exces pot provoca boli grave. Repetarea regulată a tratamentului cu vitamine care durează trei luni duce la dispariția simptomelor sau ameliorarea simptomatologiei.

Concluzii:

Recomandat ar fi să ne luăm vitaminele necesare din alimentație, să mâncăm fructe și legume, dar în caz de carență de vitamine se impune vitaminoterapia.

ROLUL ȘI IMPORTANȚA NURSEI ÎN ACTIVITATEA MEDICALĂ DIN ROMÂNIA

Autor: Hârja Geanina Ramona

Coordonator științific: Conf. dr. Pavel Liliana Lăcrămioara

Motivația studiului:

Rolul principal al nursei este acela de a ajuta persoana bolnavă sau sănătoasă să-și mențină sau recâștige sănătatea și independența cât mai repede posibil. Deși activitatea unei nurse este una vastă, în ultimul timp a fost limitată doar la administrarea de medicamente.

Material și metodă:

Pornind de la definițiile date nursei de specialiștii în domeniul asistenței medicale, voi încerca să evidențiez rolul și importanța nursei în activitatea medicală folosind metode ca: documentarea științifică, analiza și interpretarea datelor.

Rezultate și Discuții:

Folosindu-și toate cunoștințele teoretice și practice, asistenta medicală asigură îngrijiri directe pacienților și stabilește relații durabile cu aceștia și cu aparținătorii, colaborează cu medicul, cu celelalte asistente medicale și cu alți profesioniști din domeniul sanitar, educă membrii comunității privind menținerea sănătății și prevenirea apariției bolii și se implică în activități de cercetare.

Concluzii:

Rolul și importanța unei nurse nu se rezumă numai la administrarea de medicamente și alte examene, ci constă într-un ansamblu de activități și inițiative întreprinse cu scopul de a asigura îngrijirea profilactică, terapeutică și recuperatorie a pacientului.

IMPORTANȚA NURSEI ÎN ADMINISTRAREA MEDICAȚIEI PACIENTULUI BOLNAV

Autor: Iscu Lenuța

Coordonator științific: Conf. dr. Pavel Liliana Lăcrămioara

Motivația studiului: Medicamentul este o substanță utilizată în vederea prevenirii, ameliorării, vindecării și diagnosticării bolilor.

Material și metodă: Prezintă importanța nursei în administrarea medicației pacientului, căile de administrare ale medicamentelor și regulile privind administrarea medicamentelor pentru a obține efectul dorit, respectiv vindecarea pacientului.

Rezultate: Competența și abilitatea asistentei medicale în efectuarea corectă a tratamentului medical prescris de medic este cheia vindecării pacientului.

Concluzii: Asistenta medicală trebuie să evite greșelile care pot duce la obținerea unor efecte nedorite asupra pacientului, efecte care pot fi uneori mortale.

EVOLUȚIA PANDEMIEI DE COVID-19 ÎN ROMÂNIA. COMPARAȚIE CU ȚĂRILE OCCIDENTALE ȘI SUA

Autor: Macarie Cristian

Coordonator științific: Conf. dr. Nicolcescu Pantelie

Motivația studiului:

Această lucrare prezintă importanța înțelegerii efectelor negative pe care le are COVID-19 asupra României comparativ cu țări precum Italia, Spania și SUA.

Material și metodă:

În această lucrare vom analiza evoluția pandemiei de COVID-19 în România. Prin prezentarea numărului de îmbolnăviri, vindecări și decese se va face o comparație cu evoluția pandemiei în țările occidentale: Italia, Spania, Marea Britanie, Belgia, Suedia, Germania, Austria și SUA. În capitolul de concluzii vom analiza cauzele care au determinat gravitatea și modul de evoluție a acestei pandemii în aceste țări comparativ cu România.

Rezultate și Discuții:

COVID-19 presupune o serie de modificări globale care trebuie luate în serios în contextul actual în care acesta se transmite foarte ușor. Astfel, vom vedea evoluția acestei pandemii și gestionarea acesteia în țări mult mai dezvoltate care au fost lovite de această boală și nu au reușit stagnarea dezvoltării.

Concluzii: Cauzele care au produs această pandemie sunt încă insuficient cunoscute, asta făcând coronavirusul și mai periculos. Până nu vom reuși să înțelegem complet mecanismele prin care acționează acest virus nu vom putea să-l combatem.

INFECȚIILE ASOCIATE ASISTENȚEI MEDICALE DIN PERSPECTIVA STUDENȚILOR LA MEDICINĂ

Autori: Mitescu Andrei, Păduraru Alexandru-Lucian
Coordonator științific: Prof. dr. habil. Arbune Manuela

Motivația studiului: Organizația Mondială a Sănătății estimează că Infecțiile Asociate Asistenței Medicale (IAAM) afectează peste 1,4 milioane de persoane din întreaga lume, reprezentând 7-12% dintre pacienții spitalizați. Bunele practici de igienă și regulile de prevenire a IAAM trebuie să fie cunoscute și respectate de întreg personalul medical și de studenții la medicină.

Material și metodă: Cunoștințele și atitudinea studenților din ultimul an de studiu la medicină privind IAAM au fost evaluate printr-un studiu transversal, bazat pe metoda chestionarului, utilizând un formular recomandat de rețeaua europeană de supraveghere a IAAM coordonată de ECDC.

Rezultate și Discuții: 78 de studenți, cu vârsta medie $25,8 \pm 3,1$ ani, consideră că infecția HIV, tuberculoza și hepatita C prezintă cel mai mare risc de transmitere de la pacienți către personalul medical, dar și de la personalul medical către pacienți. Cunoștințele privind utilizarea corectă a mănușilor și a echipamentelor de protecție sunt indicate de 74,8% răspunsuri corecte, dar atitudinea de aderare la ghidurile de igienă este exprimată de 59% dintre studenți, evaluată la un scor mediu de 8,2/10. Evaluarea deprinderilor de igiena mâinilor, utilizarea mănușilor, măștilor și ochelarilor de protecție arată că 49% dintre situațiile chestionate pot favoriza IAAM, iar precauțiile pentru utilizarea instrumentarului înțepător-tăietor sunt înțelese de 38,2% dintre studenți. Sursele studenților de informare asupra IAAM sunt cursurile (79%), alți medici (37%), media (26%).

Concluzii: Cunoștințele studenților despre IAAM sunt lacunare. Formarea deprinderilor adecvate pentru igienă și prevenirea IAAM necesită programe de pregătire practică, aplicate în concordanță cu programele de educație continuă a întregului personal medical, care constituie modele comportamentale pentru studenți.

CUNOȘTINTELE ȘI OPINIILE STUDENȚILOR DESPRE REZISTENȚA LA ANTIBIOTICE

Autor: Olaru Ramona-Lăcrămioara

Coordonator științific: Prof. dr. habil. Manuela Arbune

Motivația studiului: Rezistența la antibiotice (RA) este favorizată de utilizarea iresponsabilă a acestora, constituind o amenințare reală și gravă la adresa sănătății populației din întreaga lume. Ca viitori medici, studenții medicinisti au nevoie de cunoștințe teoretice și deprinderi practice pentru antibiotic stewardship, pentru a limita RA.

Material și metodă: Am realizat un studiu transversal bazat pe evaluarea răspunsurilor studenților la medicină din an terminal, prezenți la cursul de boli infecțioase. Chestionarul a cuprins întrebări privind cunoștințele despre antibiotice și opinii scalate analog-vizual privind practica antibioterapiei.

Rezultate și Discuții: Au fost validate 81 de chestionare. În ultimul an, 47% dintre studenți au utilizat un antibiotic, dar 25,7% dintre ei l-au obținut fără recomandarea unui medic. Majoritatea studenților au cunoștințe corecte privind definiția și semnificația RA (78,5%), au identificat corect antibioticele (83,3%), cunosc rolul igienei mâinilor pentru prevenirea RA (83,95%), dar numai 49,4% înțeleg cum se răspândește RA și doar 2,5% au auzit despre "antibiotic stewardship". Cei mai mulți studenți consideră că prescrierea excesivă este principala cauza a RA, dar eronat cred că profilaxia cu antibiotice este necesară din cauzabiosecurității scăzute. În viitoarea profesie, rolul în răspândirea RA este asumat de 53,75% dintre studenți și 91,3% conștientizează că nu dețin suficiente informații despre antibiotice, fiind interesați mai ales de RA și mai puțin de condițiile de utilizare, modul de utilizare sau prescriere.

Concluzii:

Deși studenții au cunoștințe teoretice despre RA, opiniile și atitudinea practică indică abilități insuficiente pentru utilizarea adecvată a antibioticelor. Introducerea în programa de învățământ a unui curs suplimentar despre RA ar putea contribui la completarea pregătirii viitorilor medici și la limitarea RA.

MĂSURI DE PROTECȚIE A POPULAȚIEI ÎNTR-O PERIOADĂ DE EPIDEMIE DE GRIPĂ SEZONIERĂ

Autor: Patriche Andreea-Larisa

Coordonator științific: Conf. dr. Pavel Liliana Lăcrămioara

Motivația studiului:

Motivul realizării acestui proiect este datorat dorinței de cercetare și informare, atât personal cât și global.

Material și metodă:

Drept material am utilizat surse online, iar metoda abordată este interpretarea proprie în urma informării și culturalizării asupra domeniului cercetat.

Rezultate și Discuții:

Rezultatele pe care doresc să le obțin sunt informarea utilă și în esență a publicului larg. Tema patogenă este foarte vastă și des întâlnită în simptomele actuale. Trebuie înțeles modul de apariție și dezvoltare, însă foarte important este să luăm la cunoștință metodele de profilaxie.

Concluzii:

Gripa face parte din categoria bolilor respiratorii. Ea este datorată anumitor virusuri care circulă în natură. Însă trebuie să avem grijă să nu răspândim acest virus de la o persoană la alta. În caz contrar, putem avea de-a face cu o pandemie gripală sezonieră. Acest lucru trebuie prevenit prin instruire medico-sanitară la nivelul populației.

PERICARDITA

Autor: Popescu Mioara

Coordonator Științific: Conf. dr. Pavel Liliana Lăcrămioara

Motivația studiului: Îngrijirea medicală este o activitate efectuată de oameni pentru oameni. În prezent există tot mai multe boli grave cu care omul se confruntă și este nevoit să ceară ajutorul cadrelor medicale de specialitate. Pe parcursul activității, am avut ocazia să ajut mulți pacienți cu diferite afecțiuni cardiologice, dar am fost impresionată, în mod deosebit, de cei diagnosticați cu pericardită, deoarece am avut ocazia să ajut la tratarea lor și în același timp să observ până la final procesul de vindecare, având în același timp un exemplu din rândul familiei mele.

Material și metodă: S-a efectuat o analiză a literaturii științifice de specialitate. S-au preluat cele mai recente recomandări asupra acestei afecțiuni. S-a realizat un studiu retrospectiv pe un lot de pacienți. Studiul a inclus datele clinice și paraclinice a pacienților respectivi, vizând parametri ca: tabloul clinic, modificări electrocardiografice, modificări ecocardiografice, modificările proteinelor fazei acute, modificări în analiza generală și biochimică a sângelui cât și tratamentul urmat.

Rezultate și Discuții: Scopul studiului a fost determinarea criteriilor diagnostice inițial, modificările parametrilor clinici și paraclinici, aspecte de evoluție și prognostic.

Concluzii: Pentru mine, în calitate de asistent medical, îngrijirea pacienților cardiovasculari reprezintă o mare provocare, deoarece aceasta necesită punerea în practică a cunoștințelor acumulate pe parcursul anilor de activitate și în același timp o mare satisfacție atunci când pacientul părăsește spitalul “pe picioarele lui” și își mulțumește.

NAȘTEREA PREMATURĂ

Autor: Rusu Narcisa

Coordonator științific: Conf. dr. Stuparu-Crețu Mariana

Motivația studiului: Nașterea prematură (NP) este responsabilă de aproximativ 50% din mortalitatea perinatală, 70-80% din mortalitatea neonatală precoce și peste 1/3 din mortalitatea infantilă. Incidența prematurității nu a scăzut semnificativ în ultimii ani, pentru că nu este clară declanșarea travaliului.

Material și metodă: Scopul studiului a fost de a analiza cazurile de naștere prematură în Spitalul Clinic de Obstetrică-Ginecologie "Buna Vestire" Galați pe o perioadă de 2ani.

Rezultate: Prevalența cazurilor a fost mai mare în mediul urban, la grupa de vârstă 22-35 ani, peste 75% din cazuri s-au aflat în intervalul 33-37 săptămâni sarcină, o treime fiind primipare și peste un sfert secundipare. Din patologia asociată sarcinii menționăm HTA și boala varicoasă, o altă naștere prematură sau/și un avort în antecedente. Nașterea a necesitat operație cezariană pentru aproape 22% dintre cazuri, pentru restul, s-a desfășurat pe cale vaginală, cu travaliu normal pentru mai mult de jumătate dintre cazuri. Nou-născuții au avut o greutate de 2000-2500g pentru 65% din cazuri, un sfert între 1500 și 2000g, iar 2% au avut sub 999g. Scorul APGAR a fost între 8 și 10 pentru mai mult de jumătate dintre nou-născuți.

Concluzii: Din totalul nașterilor înregistrate în cei 2 ani, incidența nașterilor premature a reprezentat aproape 5%. Dintre factorii de risc asociați au fost identificați RH-ul negativ, o naștere prematură și/sau avorturi în antecedente, hipertensiunea anterioară sau coexistență sarcinii. Rolul moașei este important pentru identificarea factorilor de risc, atenționarea gravidei și supravegherea atentă a evoluției sarcinii, pentru a evita pe cât posibil avortul în trimestrul al doilea sau nașterea unui mare prematur.

MEDICINA MILITARĂ ÎN TIMPUL PANDEMIILOR

Autor: Sava Carina Francesca

Coordonator științific: Asist. dr. Constantin Bianca

Motivația studiului:

Războaiele și bolile au fost mereu interconectate de-a lungul timpului. Holera a afectat omenirea pentru cel puțin un mileniu. În timpul pandemiilor de holeră, medicii militari au pus la punct tratamentul intravenos, care a permis echilibrarea balanței hidroelectrolitice. Căpitanul Robert Allan Phillips a elucidat fiziopatologia bolii și a aplicat metode eficiente de rehidratare intravenoasă.

Material și metodă:

Experiența militară din Primul Război Mondial și pandemia de gripă au fost și ele strâns conectate. Medicul chirurg și generalul american William C. Gorgas a propus reguli eficiente în ceea ce privește calitatea hranei și a igienei personale. Virusologia a început să se dezvolte abia prin 1930. Până atunci, doctorii nu aveau foarte multe posibilități de a lupta cu aceste boli transmisibile.

Rezultate și Discuții:

În timpul “gripei spaniole” din 1918, medicii militari au început să izoleze soldații simptomatici, pentru a împiedica răspândirea bolii. Trebuie să ținem cont că în urmă cu mai bine de 100 de ani nu existau teste diagnostice, vaccinuri și medicație antivirală.

Concluzii:

Utilizarea carantinării a rămas până în prezent o metodă eficientă de limitare a răspândirii bolilor. Din nefericire, noi virusuri pot suferi schimbări bruște, adaptându-se și răspândindu-se foarte ușor și ducând astfel la pandemii, așa cum a făcut recent SARS-CoV 2.

AVORTUL, CA METODĂ DE CONTROL A FERTILITĂȚII

Autor: Sîrbu (Sulgeru) Lina

Coordonator științific: Conf. dr. Stuparu-Crețu Mariana

Motivația studiului: De trei decenii, odată cu liberalizarea avortului, metodele contraceptive moderne au intrat în România ca mijloace eficiente de control al fertilității femeii. Statisticile arată că, deși numărul declarat de avorturi a scăzut foarte mult, rămâne o metodă frecvent utilizată ca soluție de control al numărului de nașteri al unui cuplu.

Material și metodă: Scopul studiului a fost de a identifica factorii care au contribuit la alegerea efectuării unui avort în cazul femeilor care s-au prezentat la Spitalul Clinic O-G "Buna Vestire" Galați pentru a solicita servicii medicale de specialitate, precum și cunoștințele acestora despre metodele contraceptive. A fost aplicat un chestionar nenominal, aprobat de comisia de etică a unității.

Rezultate: Studiul a fost prospectiv și a relevat că peste 95% dintre femei au cunoștințe despre metodele contraceptive, 70% au folosit o metodă modernă după un avort, dar la momentul studiului 14% dintre acestea considerau că avortul este o metodă bună pentru a controla numărul de nașteri dorite al unui cuplu. Motivele apelării la avort au fost, în ordinea menționării: financiare, cariera, sarcina în afara căsătoriei, vârsta prea mică sau prea mare, lipsa unei locuințe, etc. Deși $\frac{3}{4}$ dintre cazuri nu au avut complicații post-abortum, au fost menționate și sângerări prelungite sau reacții inflamatorii, infecții.

Concluzii: Avortul reprezintă un subiect de studiu în România, atât ca permisivitate cât și ca mod de înțelegere a practicii, cu toate implicațiile medicale și emoționale. Rolul moașei este de a consilia cuplul, de a se implica în educația pentru sănătatea femeii din punct de vedere a modalității de spațiere a nașterilor sau de a evita o sarcină nedorită, mai ales la grupele de risc.

IMPORTANȚA NURSEI ÎN PREVENIREA EPIDEMIILOR, LA CREȘE DE COPII CU VÂRSTE CUPRINSE ÎNTRE 3-6 ANI

Autor: Stoe Izabela Natalia

Coordonator științific: Conf. dr. Pavel Liliana Lăcrămioara

Motivația studiului:

Asistența medicală din cadrul creșelor de copii reprezintă suma acelor activități derulate în scopul rezolvării problemelor de ordin medical ale copiilor.

Material și metodă:

Acțiunile nursei din cabinetul medical al creșei se desfășoară în vederea promovării sănătății beneficiarilor, cât și a igienizării corespunzătoare, prevenindu-se, astfel, apariția unor situații epidemiologice.

Rezultate și Discuții:

Sănătatea beneficiarilor și a familiei, promovarea sănătății, educându-i pe cei mici în acest sens, prin informarea asupra modului de igienizare.

Concluzii:

Odată cu însușirea unei igiene corespunzătoare și conștientizarea importanței sănătății, situațiile epidemiologice pot fi prevenite.

CE ESTE MALPRAXISUL?

Autor: Toma Daniela

Coordonator științific: As. dr. Neagu Marius

Motivația studiului:

Exigența în profesiunea medicală se formează încă din facultate și este condiția esențială a performanței medicale. Medicul trebuie să se știe în siguranță atunci când profesează, întreaga lui capacitate trebuie focalizată asupra actului medical și nu alterată de teama greșelii.

Material și metodă:

Pentru o reprezentare cât mai bună a noțiunii de malpraxis trebuie mai întâi înțeleasă poziția de pe care medicul se raportează față de pacient. Relația dintre medic și pacient este una contractuală. Acest tip de raport contractual îl protejează pe medic de eventualele despăgubiri materiale solicitate de pacient, în cazurile în care s-au efectuat intervenții chirurgicale sau tratamente, corecte din punct de vedere profesional, dar vindecarea sau ameliorarea stării pacientului nu s-a produs.

Rezultate și Discuții:

Asigurarea de malpraxis a fost creată din necesitatea medicului (în cazul nostru) de a se proteja de eventualele despăgubiri datorate pacienților în urma unor erori profesionale și este reprezentată de un contract între medic pe de o parte și casa de asigurări de cealaltă parte, în care sunt specificate erorile profesionale pentru care medicul vrea să fie asigurat.

Concluzii:

Legea malpraxisului oferă un cadru legal menit să protejeze, deopotrivă, atât prestatorul de servicii medicale cât și beneficiarul. "Acordul pacientului informat" statutează obligativitatea obținerii acordului scris al pacientului ce urmează a fi supus la metode de prevenție, diagnostic și tratament cu potențial de risc.

ANTRENAMENTUL MUSCULATURII RESPIRATORII LA PACIENȚII CU BPOC

Autor: Zebega Madalina

Coordonator științific: Conf. dr. Pavel Liliana Lăcrămioara

Motivația studiului: Bolile respiratorii cronice sunt afecțiuni complexe, cu evoluție prelungită, discontinuă și uneori capricioasă, care durează toată viața și pot crea dizabilități importante pacientului, care nu-și mai poate desfășura activitățile zilnice și depinde de ceilalți membri ai familiei. Frecvent apare o incapacitate de efort, manifestată prin dispnee de diferite grade.

Material și metodă: Antrenamentul musculaturii respiratorii reprezintă cea mai inovativă și de actualitate componentă a programului de recuperare pulmonară. Prin prezenta lucrare am dovedit că AMR aduce beneficii multiple, printre care cele mai importante fiind creșterea forței și rezistenței musculaturii respiratorii, dar și ameliorarea dispneei, îmbunătățirea capacității de efort și – implicit – creșterea calității vieții.

Rezultate și Discuții: Odată ce a fost stabilită o gestionare medicală optimă și există pacienți adecvați, următorul pas a fost de a concepe un program cu obiective specifice. Intensitatea, frecvența, modul și durata instruirii fac parte din algoritmul de antrenament. Ceea ce este important pentru ca antrenamentul să reușească în cele din urmă este ca volumul exercițiului să fie suficient pentru a obține un răspuns.

Concluzii: S-au observat îmbunătățiri ale forței și rezistenței musculare respiratorii și o reducere a desaturărilor nocturne. Aceste constatări au fost atribuite modificărilor în P_{lmax}, un indice al activității respiratorii, schimbare a PaCO₂ și reducerea dispneei.